

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 51

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 3 de febrer del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- 0. Jurament o promesa de la nova diputada, Hble. Sra. Maria Luisa Morillas i Navarro.** 2398
- I. PREGUNTES:**
- 1) RGE núm. 11687/08**, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a model de finançament. 2399
- 2) RGE núm. 1883/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mercaderies perilloses. 2399
- 3) RGE núm. 1887/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb la badia de Sant Antoni (Eivissa). (**Ajornada**). 2400
- 4) RGE núm. 1888/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment per part d'IB3 dels actes de la Diada del poble de Menorca. 2400
- 5) RGE núm. 1889/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de l'oferta del tot inclòs. 2401
-
-

- 6) RGE núm. 1890/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a allunyament de l'atenció sanitària hospitalària. 2402
- 7) RGE núm. 1891/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a termes de la negociació de l'anomenat decret turístic. 2403
- 8) RGE núm. 1893/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a esforç i dedicació entre l'alumnat d'ESO. 2404
- 9) RGE núm. 1894/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores a l'hospital d'Inca. 2405
- 10) RGE núm. 1895/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures mentre es tramiten els processos de regulació d'ocupació. 2406
- 11) RGE núm. 1896/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes de millora de la seguretat viària. 2407
- 12) RGE núm. 1897/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a concepte de sostenibilitat. (Ajornada). 2407
- 13) RGE núm. 1892/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per fer front a les xifres d'atur registrades a les Illes Balears. 2407
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 12818/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern de les Illes Balears davant la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma. 2409
- III. MOCIÓ RGE núm. 12555/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 10018/08. 2418
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 29/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment a Menorca de l'empresa El Caserío. 2423
- 2) RGE núm. 13318/09**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment de la fàbrica El Caserío a Menorca. 2423

LA SRA. PRESIDENTA:

Si els sembla bé començaríem la sessió plenària.

0. Jurament o promesa de la nova diputada, Hble. Sra. Maria Luisa Morillas i Navarro.

I el primer punt de l'ordre del dia és el jurament o promesa de la nova diputada. Passam, doncs, al jurament o promesa de la nova diputada, després de la renúncia al càrrec de la Sra. Francesca Lladó i Pol, d'acord amb l'establert a l'article 7.3 del Reglament de la Cambra. Passam, doncs, a la promesa.

Honorable senyora, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de diputada del Parlament de les Illes Balears amb lleialtat al Rei i de guardar i fer guardar la Constitució com a una norma fonamental de l'Estat així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

LA SRA. MORILLAS I NAVARRO:

Sí, lo prometo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Secretari.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Morillas i Navarro, podeu ocupar el vostre escó.

Molt benvinguda, Sra. Diputada, al Parlament de les Illes Balears. Ara començarem la sessió ordinària.

I.1) Pregunta RGE núm. 11687/08, de l'Hble. Diputat Sr. Bartomeu Vicens i Mir, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a model de finançament.

La primera pregunta és ajornada de la sessió plenària de dia 19 de desembre del 2008, relativa a model de finançament i la formula el Sr. Diputat Bartomeu Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Bon dia, gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La veritat és que quan varen ajornar la pregunta del període anterior creïem que tal vegada no faria falta formular-la el febrer del 2009. S'ha reconegut pel Govern central, per la gent del Govern central, i pel ministre. que aquesta comunitat nostra és de les pitjors finançades, que està perjudicada. Sabem també que hi ha hagut tant reunions bilaterals com unilaterals amb el Govern central i creim que ha arribat, més o manco, el moment de passar de les paraules als fets i per això li demanam al conseller d'Economia si ens pot informar en quin moment es troba la negociació del nou model de finançament de la comunitat autònoma de les Illes Balears i sobretot quines esperances tenim de veure una discriminació històrica arreglada.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Té la paraula el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat, per la pregunta. El que li he de contestar és que els moments actuals en què estam, processals de negociació amb el Govern central, estam en una fase que és la tercera fase de la negociació. Hem passat dues fases: la primera de reconeixement que Balears és una comunitat mal finançada. La segona d'incorporació de propostes de Balears en el model de finançament, i la tercera que és la concreció de tot això a partir d'indicadors i de variables. Aquesta tercera fase és la fase més dura de tot el procés, després de les dues primeres que han estat molt intenses en feina, i en aquesta fase vaig comunicar en el seu moment, ho vàrem indicar fa pocs dies, les primeres dades, els primers indicadors que tenim ens resulten insatisfactoris en aquests moments.

De totes maneres, el procés de negociació, insistesc, és un procés obert, estam negociant de forma intensa i extensa amb Madrid per mirar de desbloquejar la situació, per mirar d'avançar en el procés de negociació per obtenir un model de finançament adequat, i aquest és l'estat processal actual.

El calendari de feina, el full de ruta, està marcat perquè a mitjans de febrer en el Consell de Política Fiscal i Financera s'acabi aprovant el model de finançament, però clar, tot això ja depèn del calendari que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda en les negociacions que du a terme amb totes les comunitats autònomes. Aquest seria l'estat actual de la negociació. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Vol fer ús de la paraula el diputat?

Passem, doncs, a la següent pregunta.

I.2) Pregunta RGE núm. 1883/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a mercaderies perilloses.

És relativa a mercaderies perilloses. La formula el diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca. Té la paraula.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. El transport de les mercaderies qualificades de perilloses passa per una situació precària a les Illes Balears a causa de les condicions en què ho fan les companyies navilieres. Sabem que això pot afectar fins i tot el proveïment de mercaderies tan importants com poden ser combustibles, com pot ser el clor, com pot ser l'oxigen i d'altres. Davant aquest estat el que volfem saber són les gestions que ha fet o que està fent la Conselleria de Mobilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Llauger. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, efectivament, a partir de dia 30 de setembre vàrem tenir coneixement que la companyia naviliera que feia el transport de mercaderies perilloses havia canviat el condicionant d'aquest transport de tal manera que havia reduït les seves freqüències, concretament a Palma dues per setmana i a les altres illes una per setmana, a més a més no hi havia possibilitats de fer una retornada dels envasos.

Per tant, des de la conselleria això ens va preocupar, trobam que aquestes condicions són insuficients per garantir l'abastament de matèries tan necessàries, com ha dit vostè algunes, com oxigen, nitrogen, clor, acetilè, propà, gas natural, etc.

Per tant, des de la conselleria vàrem fer les següents gestions, és a dir, per una banda fer una comissió de seguiment amb els empresaris d'aquí, de les Illes Balears, de tot el sector interessat, també amb la Cambra de Comerç, i a partir d'aquí tota una sèrie d'actuacions per intentar parlar tant amb la companyia com amb el Ministeri de Foment.

D'aquestes actuacions s'han millorat algunes coses, per exemple, el viatge de retorn dels envasos es farà dues vegades a la setmana, però d'altres, les reunions amb el secretari d'Estat de Transport, no han resultat satisfactòries i des de la conselleria continuarem demanant aquesta intervenció ministerial per tal d'aconseguir unes condicions de serveis mínimes, per tal d'aconseguir que els nostres empresaris no hagin de tenir una problemàtica afegida i uns costos més importants dels que ja tenen.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta? No.

Passam, doncs, a la següent pregunta. Queda ajornada. Sí, senyor ...

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sra. Presidenta, per demanar-li ajornar la pregunta 3 i la 12 també, totes dues són per al conseller que es troba fora de l'illa.

I.3) Pregunta RGE núm. 1887/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Juan i Cardona, del Grup Parlamentari Popular, relativa a previsions del Govern en relació amb la badia de Sant Antoni (Eivissa).

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues.

I.4) Pregunta RGE núm. 1888/09, de l'Hble. Diputada Sra. Misericòrdia Sugrañes i Barenys, del Grup Parlamentari Popular, relativa a seguiment per part d'IB3 dels actes de la Diada del poble de Menorca.

La quarta pregunta és relativa al seguiment per part d'IB3 dels actes de la Diada del poble de Menorca i la formula la Sra. Misericòrdia Sugrañes. Té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta queda formulada en els seus termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sugrañes. El Sr. Moragues té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, el Govern no té per costum fer valoracions sobre la programació de la radiotelevisió pública, això es fa per qüestions professionals i tècniques, i si vostè vol demanar-li aquestes qüestions al director general sap que pot fer-ho a la comissió corresponent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Moragues. Sra. Sugrañes, té la paraula.

LA SRA. SUGRAÑES I BARENYS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, Sr. Moragues, em sorprèn i em deixa decebuda perquè essent menorquí esperava un altre to, però bé, hi haurem de tornar, IB3 la televisió que hauria de ser de tots els ciutadans de les Illes Balears i en canvi, realment, no existeix aquest sentiment. Són diverses les cartes que varen aparèixer durant el mes de febrer a la premsa menorquina i la ... el gener, perdó, i l'última, m'he quedat amb ella perquè té un títol que ho diu tot: "IB3 no ens estima".

Li dic això pel tractament que va fer IB3 no de qualsevol festa de poble sinó de la festa de la Diada del poble de Menorca, la festa de tots els menorquins, Diada de Menorca, Diada de Sant Antoni.

La televisió ha de tractar d'unir-nos a tots, unir les quatre illes, però vostè que sap d'insularitat, de doble insularitat, i de la importància que té aquesta festa per a tots els menorquins el que havia d'haver fet era no quedar-se de mans plegades, sinó estar aquí al meu costat donant forma i afegint-se a la protesta que feim els menorquins. Els menorquins, que pot ser que en aquests moments ens vegin a través de la televisió, se sorprendran de les seves contradiccions en el sentit que vostès se'n recordaran d'aquell eslògan que deia, que no fa molt ens varen vendre, allò de "quatre illes i un sol país", doncs bé, vostès semblen que no se'n recorden.

IB3, la televisió de tots, va donar a Menorca, al seu patró insular, el mateix tractament o menys que qualsevol festa de qualsevol poble. No es varen fer en directe els actes més representatius de les nostres arrels, com pot ser la processó dels Tres Tocs, i després vostès se sorprenden quan l'índex d'audiència a Menorca, que vostès manegen com volen, es trobi *bajo mínimos*. No pensaran que així poden fer una televisió pública insular a l'estil de la també rècord en audiència negativa que és TV Mallorca.

Jo crec que vostè, com a conseller i com a menorquí, el que hauria de fer és donar els tres tocs als seus socis d'Unió Mallorquina perquè d'una vegada per totes se'n recordin de Menorca.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Sugrañes. Sr. Moragues, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Albert Moragues i Gomila):

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Sugrañes, és cert que... segur que tot és millorable i segurament que les transmissions de les televisions també formen part d'aquesta qüestió millorable, crec que és immillorable la seva pregunta, jo també li ho he de reconèixer perquè crec que significa exactament el contrari del que vostè vol defensar.

Miri, vostè deia: "quatre illes i un sol país", i jo li dic: "quatre illes i una sola televisió". Vostès tenen un model que és diferent, vostès volen una televisió desconexionada a cada una de les illes i nosaltres no ho volem fer. Per primera vegada totes les informacions que es donen des de les illes estan incloses en connexió amb totes les illes i vostès volen que el que surt a Menorca es vegi només a Menorca i nosaltres deim no, el que sigui interessant de Menorca que ho vegin tots perquè això fa país, la resta fa illa, que és una altra cosa, Sra. Sugrañes.

Per tant, jo li vull dir, contràriament al que vostè manifesta, que dels actes de la Diada de Menorca la televisió va donar setze cobertures, setze informacions incloses connexions en directe, que vostè troba que s'havia de fer la missa o la processó, segurament és discutible. Nosaltres actes religiosos en transmetem els diumenges amb la missa, cada diumenge, però processons només es transmeten alguns reportatges a les televisions per Setmana Santa, però jo entenc que, efectivament, és discutible, si vostè vol que es vegin processons durant les festes, doncs perfecte; plantegi-ho a la televisió i segur que ells li diran quins problemes tècnics tenen per fer aquestes coses. Jo li he de dir que veig molt poc la televisió, però tres hores d'una processó com aquesta, que tots hi hem assistit, difícilment ho aguanta la gent que mira la televisió, però, dic i acab, Sra. Presidenta, crec que efectivament la televisió té un avantatge que hi ha gusts per a tothom i si a la Sra. Diputada li interessava veure una processó que dura tres hores i mitja passant gent per allà doncs... a mi em sembla perfecte. Jo li dic que tenc moltes coses més interessants a fer i estic segur que tota la gent que ens escolta també.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Moragues.

I.5) Pregunta RGE núm. 1889/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Flaquer i Riutort, del Grup Parlamentari Popular, relativa a increment de l'oferta del tot inclòs.

La següent pregunta és relativa a l'increment del tot inclòs. La formula el Sr. Joan Flaquer, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. La difícil situació econòmica que passam i la baixa evolució de les reserves turístiques per a aquesta temporada fa que es pronostiqui un increment important de l'oferta del tot inclòs a aquestes illes com a instrument de captació i atracció de la clientela.

Respecte de les repercussions del tot inclòs jo voldria dur aquí tota una sèrie de qüestions que varen ser objectes de debat en aquesta cambra l'any 2005, en concret en el mes d'octubre, on una sèrie de destacats dirigents del Partit Socialista de Mallorca, avui integrant del BLOC, i del quan formen part l'actual senador autonòmic, el Sr. Sampol, i l'actual conseller de Mobilitat, el Sr. Vicens, parlaven de la necessitat de reclamar, davant d'aquest increment del tot inclòs, una moratòria per frenar aquest tot inclòs. Parlaven de *los graves perjuicios económicos y la pérdida de calidad turística que representa el todo incluido*. Parlava el PSM que *el todo incluido crea una reducción notable de la movilidad del turista, ocasiona una problemática laboral y daña la imagen de la isla y la calidad del turismo*, i parlava que... acusava el Govern d'aquell moment, del Partit Popular, d'irresponsable *por dejar proliferar el todo incluido sin ningún tipo de normativa ni de regulación*.

A la vista de les dades i dels pronòstics d'avui, i essent el comerç un dels sectors més afectats per la proliferació del tot inclòs, m'agradaria conèixer l'opinió de la consellera de Comerç respecte d'aquest increment i saber si comparteix les paraules que en el seu dia expressaven tant el Sr. Sampol com qui avui és conseller de Mobilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia a tots, senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta. Sr. Flaquer, si vol saber l'opinió d'aquesta consellera li he de dir que sempre hem defensat que les Illes Balears no és un destí precisament de tot inclòs i continuam pensant el mateix. Ara bé, tal volta aquest no sigui el moment de moratòries, és un moment molt diferent de quan es va proposar. El que sí s'ha de fer, en tot cas, tractant-se d'una oferta legal, és regular-la. Per tant, la nostra opinió no ha canviat gaire, com veu.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA.

Gràcies, Sra. Vives. Sr. Flaquer, té la paraula.

EL SR. FLAQUER I RIUTORT:

Miri, jo... moltes gràcies, Sra. Presidenta, avui crec que quedarà molt clara la diferència entre el Partit Popular i el BLOC i és que nosaltres no canviem d'opinió quan governem i quan estem a l'oposició.

Nosaltres no volem posar portes al camp, nosaltres no hem canviat d'opinió, continuem pensant que el tot inclòs és un reflex de l'evolució dels mercats i continuem pensant el mateix que quan governàvem. El problema són vostès, el problema és que vostès quan eren a l'oposició varen anar a totes les zones turístiques, el Sr. Sampol i el Sr. Vicens, dient i promentent a tots els empresaris de les zones turístiques, i especialment als petits i mitjans empresaris del comerç, que si vostès governaven prohibirien i decretarien una moratòria del tot inclòs, i avui en una situació molt més difícil a la de l'any 2005, perquè no em negarà que avui a principis del 2009 estam pitjor que en el 2005, Sra. Consellera, avui en una situació molt pitjor on el comerç balear registra una de les majors caigudes de vendes d'Espanya, on el 70% de les ocupacions que s'han destruït a les Illes Balears són de la construcció i del comerç; vostè avui és en el Govern i vostè avui tendria l'oportunitat de demanar al seu govern, que està aprovant decrets que afavoreixen el turisme i que nosaltres no criticarem, vostè hauria de demanar al Govern, també, actuacions que puguin afavorir el comerç, i vostè no ho fa, i vostè no ho fa perquè avui està en el Govern i té ben gelosa la seva cadira, perquè és molt diferent, és molt diferent, Sra. Consellera, parlar quan s'és a l'oposició i es té barra lliure per dir el que vulgui o s'és al Govern i s'han de prendre decisions.

Insistesc, no li deman aquí que vostès decretin una moratòria ni que vostès prohibeixin el tot inclòs, nosaltres no hem canviat d'opinió, els que han canviat d'opinió, en qualsevol cas, són vostès i vostès hauran de donar explicacions a aquelles persones, a aquells empresaris, a qui en el seu dia els varen dir que farien això que avui, quan governen, no fan.

Però bé, nosaltres en qualsevol cas estarem molt vigilants de la seva conselleria perquè creim que avui el petit i mitjà comerç d'aquestes illes pateix i sofreix més que altres a tot l'Estat, com diuen les informacions que jo avui li he llegit, i esperam de vostè qualque cosa més que no només intentar guardar la seva cadira i no fer el que els seus companys deien que farien quan havien de governar i que avui vostè governant no fa. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Flaquer. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Miri, Sr. Flaquer, la diferència entre el PP i la resta de partits jo crec que és evident i no només per això. Tots els partits polítics som diferents entre nosaltres i no crec que hagi dit cap obvietat.

Actuacions que afavoreixin el comerç i la indústria jo crec que se'n duen més ara que abans, i d'una manera bastant diferent. Permeti'm que ho digui, bastant, bastant diferent.

Quant a la meua cadira, què vol que li digui, no la tenc gens gelosa, tenc vida més enllà de la política, cosa que alguns dels seus companys no poden dir, eh? Dit això, ja li he dit, honestament, que crec que hem d'evitar convertir la nostra comunitat autònoma en un destí semblant al Carib perquè tenim molts d'elements diferencials, no només tenim platges, tenim patrimoni cultural, patrimoni paisatgístic i tenim una oferta gastronòmica immillorable.

Per tant, l'important és establir mecanismes de control, que sempre hem demanat, i que siguin estrictes, i segur que aquest govern els durà a terme. També és important en aquests moments, encara que no està tot decidit, que els hotelers aguantin preus i siguin capaços de dur gent, al marge del seu règim dins l'hotel, que siguin capaços de dur gent amb doblers per tal que gastin i també, jo crec que és important, que els establiments de restauració serveixin qualitat i una oferta diferenciada i en això ens hi trobaran per ajudar-los.

Moltes gràcies, Sr. Flaquer.

LA SRA. PRESIDENTA.

Moltes gràcies, Sra. Vives.

I.6) Pregunta RGE núm. 1890/09, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Maria Castillo i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a allunyament de l'atenció sanitària hospitalària.

La següent pregunta és relativa a l'allunyament de l'atenció sanitària hospitalària i la formula la Sra. Aina Maria Castillo. Té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller de Salut, ja coneixem tots la decisió que ha pres de reordenat prop de 70.000 targetes sanitàries, les quals deixaran de tenir l'hospital que tenen de referència per tenir-ne un altre. El Partit Popular ho va conèixer per una circular interna que ens va arribar i que deia que aquesta reorganització es faria en un període màxim de dos mesos i a més en plena temporada de grip.

El 29 de desembre el Sr. Antic va a Manacor i no diu res el 29 de desembre es fa un patronat a l'Hospital d'Inca i tampoc no es diu res d'aquesta reorganització, els sindicats no coneixen res, el conseller de Mobilitat avui sabem que tampoc no sabia res i això és greu perquè està dins el mateix govern, la mateixa setmana en què es fa el desviament de 20.000 targetes sanitàries del Raiguer cap a Son Llàtzer des de l'Hospital d'Inca, els batlles del Raiguer ho coneixen.

Pensava dir-ho en algun moment a aquestes persones afectades -que a més vostè sap perquè és metge que és traumàtic- que haurien de canviar de hospital de referència, de professionals sanitaris?, o pensava que ho podria fer sense que ningú no se n'adonàs? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, miri, ni la Conselleria de Salut ni aquest conseller no tenim cap intenció d'amagar res, sempre la nostra política i la nostra gestió són transparents i amb un únic objectiu, que és millorar la qualitat assistencial del conjunt dels ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. Sra. Castillo, té la paraula.

LA SRA. CASTILLO I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. D'això, n'hi puc posar mil exemples, que és exactament el contrari de l'ocultisme de la Conselleria de Salut, però en qualsevol cas només tenc un minut segurament i em vull centrar en la qüestió. No li deman pels motius de la reorganització, vostès governen i faran el que vulguin. Vostè diu que, a Son Dureta, li falta activitat, però això sembla un acudit perquè Son Dureta té 4.000 intervencions quirúrgiques pendents, dos mesos de demora mitjana i urgències totalment col·lapsat. El Partit Popular diu que això és perquè vostè vol tornar al centralisme que tenia Madrid, es vol oblidar de l'Hospital comarcal d'Inca, com diu en una entrevista aquest cap de setmana, en què diu que pràcticament no tenia sentit obrir l'hospital perquè estava a quinze minuts de Son Llätzer. Per tant, podem parlar dels motius, però en qualsevol cas vostè farà el que vulgui.

Del que parl avui en aquesta pregunta és de l'usuari i de la humanització de la sanitat, Sr. Conseller. Vostè, sí, vostè és metge i estic segura que personalment el preocupa, el pacient, n'estic convençuda, d'això, però com a conseller de Salut no ho demostra en la seva gestió. La llista d'espera es dispara i no li preocupa. Tampoc no li preocupa que 70.000 persones hagin de canviar d'hospital i que avui 20.000 persones, que tenien un hospital comarcal ben a prop de casa seva, hagin d'anar a Palma a rebre assistència sanitària.

Sr. Conseller, torni a tenir l'usuari com a centre del sistema. Això és el que li demana el Partit Popular. Pensi en aquests usuaris, que tenen l'hospital a prop i que per una decisió que no té altres motius que el fet que no vol dotar suficientment l'Hospital d'Inca que avui té entre un 20 i un 30% de la plantilla sense cobrir, vostè els vol derivar a Palma.

Pensi en l'usuari, rectifiqui i, per favor, doti l'Hospital comarcal d'Inca i l'Hospital de Manacor dels mitjans adequats perquè tornin tenir confiança entre la seva població. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Castillo. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet).

Gràcies. Miri, Sra. Castillo, em preocupa que vostè em digui això perquè ha estat consellera. Això em preocupa, perquè vostè sap que el nostre deure és donar assistència sanitària al conjunt dels ciutadans i això és el que hem fet. Ara vostè em diu que posem més recursos, idè miri, si en devuit mesos hem hagut de posar 36 metges i 52 infermeres, digui'm com vàrem trobar la dotació d'aquest hospital. No, no, acabat d'obrir, cinc mesos funcionant. No, perdoni, les xifres, després ja les contestaré. Si em deixa parlar, gràcies.

A nosaltres, ens preocupa i per tant, com que ens preocupa hem donat, primer, informació, primer es va reunir el Servei de Salut amb els batlles del Raiguer, després es va reunir amb la resta de batlles. Aquest conseller s'ha reunit amb tots els batlles de l'Hospital d'Inca, amb els batlles del Raiguer, amb els batlles de Sóller, de Fornalutx, de Campos, de Ses Salines, tots els que es veuran afectats durant un any, perquè és un procés d'un any i l'única motivació és utilitzar de manera més racional aquests recursos. Vostè també de passada treu Manacor, idè digui'm, qui és qui ha posat un pla director nou per a Manacor?, perquè vostè *ni se sabe ni se conoce*, eh? Ho hem fet nosaltres i ho farem nosaltres per donar més serveis. Què hem de fer? Idè miri, nosaltres dissenyam polítiques per poder atendre millor el conjunt dels ciutadans i, per exemple, a vostè que està tan preocupada per aquests ciutadans d'Alaró com a mínim com aquest conseller, li vull dir que el 60% dels habitants d'Alaró, de Sencelles, de Binissalem i de Consell quan necessiten ingressar, quan necessiten ser operats o quan van a urgències ja ho estan fent a Palma, a Son Llätzer o a Son Dureta i, aquesta comprensió que vostè no té, resulta que aquest conseller l'ha trobada a tots i a cada un dels batlles, comprensió, demanda d'informació, i nosaltres intentem donar solucions a problemes com per exemple el de mobilitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs.

1.7) Pregunta RGE núm. 1891/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a termes de la negociació de l'anomenat decret turístic.

La següent pregunta és relativa a termes de negociació de l'anomenat decret turístic i la formula la diputada Sra. Cabrer. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, durant més d'un mes hem assistit a un espectacle polític entorn a l'anomenat Decret turístic que es va aprovar divendres passat. Diu l'article 49 de l'Estatut d'Autonomia que en cas de extraordinària i urgent necessitat el Consell de Govern podrà

dictar mesures legislatives provisionals mitjançant un decret llei. Evidentment, tot aquest espectacle posa de relleu que no és una concessió, sinó una obligació d'aquest govern respectar les formes i l'Estatut d'Autonomia i tramitar aquest decret llei com una llei ordinària on el Partit Popular pugui opinar. Un Partit Popular que sempre s'ha mostrat col·laborador i al costat del Govern en matèria turística i on el president ens ha fet no ningú. Va dir el president en el debat de l'autonomia que volia que el turisme fos un tema d'estat. Sr. President, és així com es tracten els temes d'estat?

Per tant, demanam, en quin terme s'ha negociat el Decret turístic per part del Govern? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Cabrer, com tots els acords que intentam tramitar des de la Conselleria de Turisme i com ja vàrem dir fa quatre mesos intentam que sigui amb el màxim consens. En aquest cas és un decret llei assolit amb el consens d'empresaris i sindicats i esperam que ara, a partir de la tramitació al Parlament, puguin també el Partit Popular fer aportacions durant la tramitació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal. Vol fer ús de la paraula la Sra. Cabrer? Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Conseller, a nosaltres, a part de no haver-nos fet cas, els que ens preocupa molt és com tracta el Govern el tema de la crisi econòmica, que en la nostra opinió té bàsicament dues situacions: descoordinació i manca de resultats. Hem de recordar que, primer, allò de la crisi s'havia de solucionar amb obra pública, amb tren, amb carreteres, amb infraestructures, resulta que de silencioses han passat a ser invisibles per a la ciutadania; després, hem de recordar que s'havien de fer 5.000 habitatges de protecció oficial en sòl rústic per esmenar el tema de la crisi, evidentment aquests 5.000 habitatges fa un any que s'ha aprovat la Llei de mesures urgents i encara els esperam. I ara passam al turisme, nosaltres li deim de tot cor, Sr. Conseller, esperam que vagi bé per a l'economia de les Illes Balears, però de la mateixa manera que li deim això, de la mateixa manera que li deim que estam contents que es posin mesures en matèria turística, el que no entenem és per què es fan mesures urbanístiques excepcionals cap a un sector com és el sector turístic i en canvi, a la vegada, el mateix govern, tramita una llei com la Llei del sòl que posa més restriccions a un sector tan castigat per la nostra economia com és la pagesia.

Per tant, nosaltres ens demanem, on són la resta de consellers? On són les conselleries responsables dels agricultors, dels comerciants, dels industrials, dels treballadors del transport aeri, dels constructors, dels promotors,... que no prenen cap mesura perquè aquests sectors, que també estan en crisi, en puguin sortir? Crec que és un debat molt més profund, perquè en parlem efectivament dins aquest parlament i no a fora.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Nadal, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Miquel Nadal i Buades):

Sí, Sra. Cabrer, és un debat més profund i ja li ho he dit i el president ho va dir divendres quan es va aprovar, després del Consell de Govern, durant la tramitació parlamentària el Partit Popular podrà fer les aportacions que sigui, en positiu, a aquest decret extraordinari per una situació extraordinària i per a l'impuls de la inversió turística d'aquesta comunitat autònoma.

De les seves paraules deduec que vostès, igual que aquest govern, volen que l'economia d'aquest país, d'aquestes illes, vagi cada vegada millor i que, apel·lant a la seva responsabilitat, participaran i faran les aportacions que siguin necessàries perquè aquesta crisi que patim a nivell mundial es pateixi molt manco a aquesta comunitat autònoma gràcies a aquest govern i a la seva aportació. Esper que aquest decret, al final de la tramitació, pugui sortir per unanimitat i no serà perquè per part d'aquest govern o d'aquest conseller no posem a la seva disposició tot el que sigui necessari durant la tramitació perquè, si és possible aquest consens, no quedi per part nostra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Nadal.

I.8) Pregunta RGE núm. 1893/09, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a esforç i dedicació entre l'alumnat d'ESO.

La següent pregunta és relativa a l'esforç i dedicació entre l'alumnat d'ESO. La formula la Sra. Rosa Maria Alberdi, té la paraula.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, com vostè bé sap, que l'alumnat obtengui bons resultats, en realitat que aprengui els coneixements, però que desenvolupi les seves capacitats de manera que li permetin viure de la manera més autònoma i joiosa possible és una necessitat, és una prioritat de totes les conselleries sigui quin sigui el seu color polític. Tots els estudis demostren que hi ha tres elements, tres requisits per dir-ho d'alguna manera que fan que això sigui possible o que aquest èxit s'aconsegueixi.

El primer són les despeses que hi dediquem, que és un element indispensable, però no suficient perquè com molt bé demostren els estudis, sobretot els PISA, en un mateix nivell d'inversió diferents (...) diferents comunitats tenen diferents resultats. El segon element és, em sembla, com s'organitzen aquests recursos, quins serveis donen als centres, quin nombre d'alumnes tenim per classe i sobretot com compensem les diferents necessitats, també element bàsic. Però hi ha un tercer element que em sembla que també és cabdal, no m'ho sembla a mi sinó que ho sembla a molta gent també de qualsevol ideologia, que és la importància que la societat dóna a l'educació i especialment el respecte que tenim a l'esforç i a la dedicació que costa aprendre. Aquest tercer element, així com els dos primers són fàcils de valorar i de promoure, es fan indicadors, es discuteix sobre ells, em sembla que aquest tercer element, especialment l'esforç i la dedicació, moltes vegades queda invisible i se'n parla poc o se'n parla per dir que no existeix. Com que estic segura que aquesta conselleria creu que aquest element de donar importància a l'esforç i a la dedicació que l'alumnat dedica, fa per aprendre forma part de les seves prioritats i és difícil a vegades de valorar i de promoure li demano, quines són les eines que vostè empra des de la seva conselleria per, precisament, promoure aquests elements?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Alberdi. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Gamés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Alberdi, coincidim plenament en la necessitat, des de la Conselleria d'Educació i Cultura, de potenciar tot allò que impliqui la conscienciació i la motivació de l'alumnat, premiant l'esforç i la dedicació a l'estudi.

Fins ara hi havia iniciatives de reconeixement de l'esforç al batxillerat, es reconeixia l'excel·lència, els premis extraordinaris de batxillerat i també hi havia olimpíades destinades a reconèixer les capacitats excel·lents d'un alumne en una determinada matèria. L'any passat vàrem veure que també era necessari en la formació professional, que -com vostè sap- és un dels àmbits d'actuació prioritaris que vol enllestir la conselleria en aquests moments econòmics, es varen posar aquests premis de formació professional, però encara quedava un component essencial que és l'ensenyament obligatori. Tothom sap que l'índex de titulats en secundària obligatòria ha de pujar, tenim un 30% d'alumnat que s'ha de titular, hem d'aconseguir que es tituli, i per això vàrem posar en marxa una primera convocatòria de premis als alumnes d'ESO en una doble vessant. Per una banda, premiar l'esforç d'aquells alumnes que malgrat la seva situació de partida, que malgrat els problemes que tenien, que han tingut, amb problemes de diversificació, etc, han acabat per aconseguir un títol d'ESO, que això ja és un mèrit per a ells i per una altra banda, evidentment, l'excel·lència.

Es varen convocar els primers premis i, a aquests primers premis, hi varen participar 48 centres, molts com que era la primera convocatòria no varen arribar a temps de presentar-se, enguany la convocatòria serà molt més gran o la participació serà més gran i d'aquests 48 centres, 103 alumnes amb una nota mitjana, igual o superior a 9 varen tenir el premi, el reconeixement davant els seus companys, presentats pel centre, vull dir que és la implicació de tot el centre en aquesta selecció d'alumnat i sobretot el que em sembla més important són els 27 alumnes premiats pels equips docents que els varen presentar com un premi a l'esforç, a la demostració que podien arribar a... reconèixer l'esforç sobretot, no el resultat final sinó l'esforç. Això evidentment és estimular els altres a veure que l'esforç i la dedicació es premia.

També posam en marxa ara les olimpíades a l'ESO, olimpíades... l'any passat es varen posar les d'alemany i enguany es posaran les de llengües i cultures clàssiques. Per una altra banda, totes les campanyes de difusió de la necessitat de la formació dels nostres alumnes són molt importants perquè és una qüestió social i evidentment amb el programes de qualificació professional inicial intentarem aconseguir-ho també.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.9) Pregunta RGE núm. 1894/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Gascón i Mir, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a millores a l'hospital d'Inca.

La següent pregunta és relativa a millores a l'hospital d'Inca. La formula el Sr. Miquel Gascón, té la paraula.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Tornam parlar d'Inca, Sr. Conseller, en el moment en què es va obrir l'Hospital d'Inca hi va haver una aflluència d'importants grups de població (...) que va crear problemes que ens trobem avui i que els ciutadans, essencialment, veuen com una mancança les places d'aparcament i un elevat temps d'espera per a les consultes i els professionals també troben una manca d'espai especialment a la zona d'urgències i consultes que han quedat reduïdes respecte a la població que tenen.

Per això, volíem saber, Sr. Conseller, quines infraestructures o quines obres pensen realitzar durant l'any 2009?, quines millores pensen fer a l'Hospital d'Inca per pal·liar aquests problemes? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gascón. Sr. Thomàs, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE SALUT I CONSUM (Vicenç Thomàs i Mulet):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Gascón, miri, com vostè molt bé ha dit ara l'Hospital d'Inca va obrir les portes el mes de febrer de l'any 2007. Per tant encara és un centre que creix i que encara ha de créixer i per tant, està dins un procés d'adaptació i d'obertura, però realment el que es va viure en el mes de febrer de l'any passat i el que es viu en el mes de febrer d'enguany són dos escenaris absolutament diferents. La capacitat assistencial d'activitats d'aquest hospital ha fet un bot impressionant des de l'any 2007 a l'any 2008 i ara per exemple li puc dir que s'ha passat de 1.284 intervencions quirúrgiques a 4.530, o sigui, s'han fet en un any 3.200 intervencions quirúrgiques més, s'ha passat d'atendre 36.000 persones a urgències a atendre'n 51.000, s'ha passat de donar 3.700 altes a donar-ne 7.700 o s'ha passat de 47.000 consultes externes a 120.000 i, si vol una dada també positiva, s'ha passat d'atendre 500 parts a atendre'n més de 1.000, però la pregunta és per què ha estat possible aquest bot tan important a nivell assistencial. Bàsicament per dues coses, una per la feina dels professionals sanitaris i segona per l'esforç que ha fet la conselleria per posar mitjans perquè això fos possible.

Podem parlar de l'esforç que s'ha fet per reincorporar recursos humans, s'han incorporat en aquests devuit mesos 36 metges i 52 infermeres i s'ha donat resposta a una despesa real de 47 milions d'euros. Evidentment, això demostra ben a les clares quina és la intenció i la voluntat de la Conselleria de Salut respecte a aquest hospital. Com vostè ha comentat, necessitam també iniciar accions de futur, l'any 2009, i per això ja està prevista una ampliació de l'aparcament per afavorir l'accessibilitat dels ciutadans que passarà de 150 places a 400, es reformarà l'antic centre d'especialitats per crear un nou pavelló per a l'hospital amb consultes externes, fisioteràpia,... i, quan haguem pogut alliberar espai, farem urgències més grossa i farem una unitat de curta estada. Tot això demostra que la Conselleria de Salut fa polítiques de salut per a les persones.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Thomàs. No vol fer ús de la paraula l'autor de la pregunta.

I.10) Pregunta RGE núm. 1895/09, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Garcías i Simón, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures mentre es tramiten els processos de regulació d'ocupació.

Per tant, passam a la següent, que és la relativa a mesures mentre es tramitin els processos de regulació de l'ocupació i que formula el Sr. Antoni Garcías i Simón. Té la paraula.

EL SR. GARCÍAS I SIMÓN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. La situació laboral que viuen molts dels treballadors i treballadores és de gran incertesa. Si preocupant és quedar fora feina i passar a engreixar les llistes d'aturats, més ho és encara haver d'acudir al lloc de feina, no poder-ne fer, perquè l'activitat productiva està aturada i no poder cobrar ni la nòmina ni la prestació de

l'atur. Aquesta és la situació dels treballadors i treballadores afectats per expedients de concursos de creditors. Com exemple, els 60 de l'empresa Alarson de Lluçmajor, a més d'altres que esperen resolució al Jutjat Mercantil.

Pensa el Govern estimular alguna mesura de suport als treballadors afectats per processos de concursos de creditors mentre els tramiten les corresponents regulacions d'ocupació?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Garcías. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ (Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Evidentment, darrera les xifres d'atur hi ha persones, homes i dones en situacions a voltes molt difícils, sobretot quan estam parlant de processos de concurs de creditors, allà on una empresa finalitza la seva activitat i per tant, durant aquest període de mesos en què s'estan tramitant, a més a més, moltes vegades venint d'empreses que tampoc els darrers mesos no han pagat als treballadors i treballadores i vertaderament es donen situacions d'especial dificultat personal, social i econòmica.

A partir d'aquí, jo crec que és una de les qüestions que obligatòriament ens han de preocupar a tots. Hem estructurat un fons de bestretes socials, destinades precisament a aquests col·lectius lligats a expedients de regulació d'ocupació quan hi ha concursos de creditors que s'allarguen en el temps, o simplement acomiadaments personals que també necessiten d'una resolució judicial com per constatar que estan en atur.

A partir d'aquí, aquest fons de bestreta social s'estructura juntament amb caixes d'estalvi que ens permetran tenir una aportació immediata d'un fons màxim de 2.400 euros persona, i a partir d'aquí poder ajudar a aguantar aquestes tramitacions i també acords de col·laboració que té la conselleria amb els jutjats del mercantil, acords de col·laboració per facilitar l'accelerament de tots aquests processos, malgrat açò, evidentment és necessari pensar en les persones que hi ha al darrere d'aquestes xifres d'atur, sobretot en aquestes situacions especials, dures i que necessiten, evidentment, del suport del Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol fer ús de la paraula el Sr. Garcías? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 1896/09, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Boned i Roig, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projectes de millora de la seguretat viària.

Passam doncs a la següent pregunta. És relativa a projectes de millora de la seguretat viària i la formula el Sr. Joan Boned. Té la paraula.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carbonero, en el temps que porta vostè al front de la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques, ja ha tengut l'oportunitat de demostrar que en les matèries responsabilitat d'aquesta conselleria es pot gestionar de manera molt diferent de com es venia fent fins ara. Vull recordar que no fa gaire, fa uns anys, en matèria de carreteres, per exemple, la megalomania instal·lada a la conselleria era aquell referent principal a l'hora de decidir l'execució de projectes en matèria de carreteres. Afortunadament, avui en dia, aquests criteris i aquests referents han canviat substancialment. I un dels que tenen en compte, i des del meu punt de vista principal, és el tema de la seguretat viària. Els usuaris de les nostres carreteres, de la xarxa viària d'aquestes illes, darrerament han tengut l'oportunitat d'observar que s'estan executant obres en aquesta xarxa viària.

Per tot això, ens agradaria, Sr. Conseller, que vostè ens expliqués quin és el nivell d'execució d'aquests projectes de millora viària a les carreteres i autovies de les nostres illes que, com he dit, són impulsats i són una aposta de la conselleria al seu càrrec. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned. Sr. Carbonero, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, Sr. Boned, bon dia. Miri, el pressupost de licitació de les obres de millora de la seguretat a les carreteres que va promoure l'anterior govern és de 10.255.486 euros, dotze obres adjudicades, de les quals cinc estan executades al cent per cent i la resta estan en un nivell d'execució d'una mitjana d'un 50%. La longitud, això és important, de les baranes de protecció per a motoristes és de 225 quilòmetres, i la de les barreres de protecció de les mitjanes que divideixen les autopistes és de 31,4 quilòmetres.

És veritat i vostè ho ha dit, que les freqüents discussions sobre el tipus de carreteres que hi havia ja fa molt de temps, nosaltres defensàvem la contenció territorial, defensàvem la sostenibilitat, el transport públic i per part del Grup Popular sempre hi havia una repetida justificació, era la seguretat, les autopistes són les vies més segures i davant això, la resta passa de banda. Miri per on, ara resulta que el Partit Popular va posar l'asfalt i nosaltres hem hagut de posar els elements de seguretat per convertir aquelles autopistes realment en vies segures. Això no és una infraestructura que fa renou o no en fa, però sí que és una infraestructura molt visible, es veu molt bé.

Els motoristes ara diuen que les nostres carreteres i que les nostres autopistes, després de posar les baranes, són les més segures de tot l'Estat. Jo no ho puc assegurar, no ho he vist, no tenc dades segures. Però dissabte vaig veure la Sra. Aguirre enfilada damunt una moto en un diari local que anava a inaugurar l'ampliació fins a 40 quilòmetres de baranes per a motoristes. Llavors vaig pensar que si a la Comunitat de Madrid fan fins a 40 quilòmetres de baranes per a motoristes, tal volta els motoristes d'aquí tinguin raó que les nostres siguin les més segures, perquè són 40 quilòmetres contra 250. A les nostres petites illes, 250 quilòmetres; la presidenta de Madrid enfilada damunt una moto, 40 quilòmetres. Per tant, és possible que els motoristes illencs tinguin raó. Allò que és ben segur és que els que tant parlaven de seguretat, ens deixaren unes carreteres més perilloses que un bou. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero. Sr. Boned, té la paraula, no li podrà contestar el Sr. Conseller perquè ha esgotat el seu temps.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies. Simplement per comentar un cosa. Efectivament, en el passat les autovies i les autopistes servien com a excusa per a moltes coses, no només per al tema de seguretat, sinó que record també que curiosament s'utilitzaven com a referent a l'hora d'emprar aquestes autovies contra el canvi climàtic. Miri vostè per on anaven! Resulta que feien autopistes i autovies per combatre la inseguretat i el canvi climàtic. Ara afortunadament hem pogut constatar i comprovar que gràcies a un criteri més assenyat d'aquest concepte de seguretat, es poden executar i es pot dotar de seguretat la nostra xarxa viària, no només les autovies i les autopistes, sinó tota la xarxa viària amb un criteri molt més sostenible del que s'aplicava abans.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Boned.

I.12) Pregunta RGE núm. 1897/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a concepte de sostenibilitat.

La següent pregunta era relativa al concepte de sostenibilitat, però queda ajornada, atesa l'absència del conseller de Medi Ambient.

I.13) Pregunta RGE núm. 1892/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions per fer front a les xifres d'atur registrades a les Illes Balears.

Passaríem doncs a la número 13, és relativa a actuacions per fer front a les xifres d'atur registrades a les Illes Balears. La formula la Sra. Rosa Estaràs. Té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, tres aturats a les Illes Balears en el temps que dura aquesta pregunta parlamentària, cinc minuts. 5.000 persones a Espanya perden la feina cada dia, 167 persones a les Illes Balears perden la feina cada dia en els 18 mesos que vostè du al front del Govern. La taxa d'atur s'ha quasi duplicat, s'ha triplicat per als agricultors, s'ha duplicat per a la indústria, triplicat per a la construcció, quasi triplicat per al sector serveis, i el comerç passa la pitjor temporada de la seva història. Han tancat 6.606 empreses i han desaparegut 2.500 autònoms.

La pregunta que li faig és molt concreta, quines mesures pensa prendre vostè perquè s'aturi aquesta sangria d'aturats a les Illes Balears i per donar esperança a aquests 74.404 aturats que avui tenim al mes de gener a les Illes Balears, quasi el doble que l'any passat i la xifra més gran dels darrers 20 anys?

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Estaràs. Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Bé, les mesures vostè les coneix, avui mateix es posa en marxa la darrera que hem aprovat que és el Decret Llei de mesures urgents per fomentar la inversió. I per altra banda, com vostè sap, estam aplicant totes aquelles mesures que ja vaig presentar en el seu moment al Parlament, mesures fiscals, mesures laborals, mesures de tot tipus que aplicam per tal de pal·liar la difícil situació que tenim en aquests moments.

També li he de dir que tenim una comissió de seguiment, estam fent feina en tots els diferents sectors amb la idea de, si fa falta millorar, aquestes mesures, de fet ja hem anunciat que farem accions per tal de millorar les mesures que hem posat en marxa.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Antich. Sra. Estaràs, té la paraula.

LA SRA. ESTARÀS I FERRAGUT:

Gràcies, Sr. President. Després de negar la crisi, ens anuncia mesures que el que donen avui és més aturats. Sr. President, vostè admet alguna responsabilitat en els fets i en les dades que jo li he detallat? Recorda vostè allò que vostès deien el mes de març, *motivos para crear, pleno empleo*, fa ara 9-10 mesos? Se'n penedeix vostè de les proclames triomfalistes i d'haver minimitzat la crisi fa ara nou mesos? Per què negaren des del Govern les dificultats quan tots els indicadors i organismes la pronosticaven amb tota certesa? Qui fa en el seu govern les previsions econòmiques? Continua qui les fa assegut al Govern? No creu que tenim dret els ciutadans a pensar que ens ha mentit i que el seu govern no és capaç de donar solucions a la crisi? Què poden fer els desocupats que se'ls acaba el subsidi i no tenen res per dur-se a la boca perquè no reben cap prestació?

Considera que el seu gabinet de sis discutint cada dia té temps per afrontar aquesta crisi i resoldre els problemes dels ciutadans? Està disposat a aconseguir un consens amb el partit polític de l'oposició, Partit Popular, que ha demostrat saber-ho fer en moments de crisi? I finalment, Sr. President, considera que el seu gabinet està en condicions d'afrontar el període crític, que sempre que han governat han duit a Espanya i a les Illes Balears al decreixement, a l'atur, a la pujada d'imposts i a la situació en què ens trobam? Finalment, per què té por, Sr. President, de comparèixer davant d'aquest parlament i donar explicacions als ciutadans d'allò que està passant al carrer, que de ben segur no passa als seus despatxos, però sí al carrer? Per què no pren alguna mesura d'austeritat i demana sacrifici a la població i el seu govern no en fa cap, 3 càrrecs a IB3, 3 directors, 2 gerents a SFM, 2 gerents al Consorci de Transports, i suma i segueix. No està en condicions, Sr. President, d'arreglar aquesta crisi perquè el seu govern forma part del problema de la crisi.

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Antich, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Estaràs. Miri, Sra. Estaràs, la demagògia com les mentides tenen les cames curtes, diuen aquí a Mallorca. I vostè fa demagògia sobre un tema molt greu que està afectant molts de ciutadans i ciutadanes. Jo li podria girar la pregunta i li podria dir, escolti, Sra. Estaràs, allà on apliquen la seva estratègia, allà on el Partit Popular comanda, l'atur puja més que a les Illes Balears. Li vull recordar que a Múrcia la variació intermensual d'atur ha pujat un 7,4%, a València un 8,7%, a Madrid un 6,9% i aquí un 1,6%, Sra. Estaràs.

També li vull recordar que la variació interanual d'atur a Balears ha pujat un 47,4, xifra molt a tenir en compte; però a Múrcia un 72,6, a València un 66,7 i a Madrid un 49,6. Tot per damunt les Illes Balears. Per tant, les seves estratègies no deuen ser tan bones, Sra. Estaràs, no deuen ser tan bones quan veim que allà on s'apliquen treuen uns resultats pitjors que a les Illes Balears!

Miri, Sra. Estaràs, ara estam fent feina amb els sindicats i amb els empresaris. Estam treballant i per primera vegada algú els escolta i feim feina conjuntament amb ells, aprovam decrets, aprovam multitud de temes per tal d'efectivament pensar purament i simplement en la ciutadania.

Vostè ve aquí i parla i diu "un Govern de sis". Vostè em posa el dit dins la boca i arribarà un moment que m'enfadaré. Qui és vostè per donar lliçons a equips de govern de sis o set, qui és vostè? Si vostès amb un partit tot sol no es posen d'acord! Qui és vostè, Sra. Estaràs, per venir a donar lliçons i per donar confiança a la ciutadania? Li demanaria més prudència, que no ens haguem d'enfadar i que, efectivament, vostè a més de criticar expressi alguna idea, faci alguna proposta, vostè només diu que no l'escoltam, que ho feim malament, que hi ha una gran crisi. Això ja ho sap tothom, el que esperen de vostè, Sra. Estaràs, és que aportí una idea, només una, digui'ns com vol que millorem totes aquestes qüestions. Nosaltres estam fent feina cada dia, jo li demanaria que vostè ens aportés una idea, si ens n'aporta una, jo li donaré l'enhorabona, Sra. Estaràs.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 12818/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a actuacions del Govern de les Illes Balears davant la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma.

Acabat el punt de l'ordre de dia referent a preguntes, passam al segon punt que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 12808/08 presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el seu representant Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Veim avui una interpel·lació que va ser demanada dia 16 de desembre amb caràcter urgent, perquè consideràvem la gran importància i la necessitat que fins i tot fora del període de sessions se celebrés un debat sobre una qüestió tan rellevant. Naturalment a la majoria d'aquesta cambra no li va semblar oportú, com tampoc no va semblar oportú en paral·lel allò que se sol·licitava en aquell moment i que era la compareixença del president per debatre un aspecte molt concret que és el tema del finançament.

Al final, una vegada inaugurat el període de sessions, podem abordar aquesta temàtica i ho vull fer invocant un tema que el president ha esmentat aquí amb una gran satisfacció, la seva compareixença de dia 29 de juliol. Jo situaria l'origen d'aquest debat a dia 29 de juliol. Dia 29 de juliol és el dia on oficialment i per primera vegada el president del Govern puja a aquesta tribuna i diu "estam en crisi". Aquestes són les coses i així s'han de contar. El president va explicar tot un seguit de mesures, 13 en concret, que naturalment no tenc temps abastament per analitzar profundament -ja m'agradaria- però que mereixen un estudi i crec que a més alguna dia s'haurà de fer. Va parlar d'algunes qüestions que al meu parer estan pendents i per això deman al Govern quin és l'estat d'aquestes mesures, algunes d'aquestes mesures que a mi em criden l'atenció i que sospito que no estan com haurien d'estar. Va parlar en primer lloc de l'agilitat de tramitacions administratives, que dedicaria grans recursos tècnics i humans a la millora de tramitacions

administratives. Vull pensar que no es referia a l'article 2 del denominat Decret Nadal, vull pensar que es referia a alguna cosa més. Deman, per tant, com està aquesta qüestió i en quin estat es troba.

Va parlar de la creació d'una societat mixta per donar la sortida a l'estoc d'habitatges construïts. M'agradaria saber, senyors del Govern, en quin moment es troba la creació d'aquesta empresa per donar sortida a aquests habitatges. Va parlar, i això ve al fil de la darrera pregunta, d'un pla de reactivació d'ocupació. I féu una declaració solemne, perquè va dir... -quan qualcú vol subratllar alguna cosa diu "vull deixar ben clar"-, el president va dir "vull deixar ben clar que abans de final d'any -de l'any passat, s'entén- està prevista la presentació del Pla d'ocupació 2008-2011. Per què no s'ha presentat el Pla d'ocupació encara, si som ja al febrer del 2009? Una pregunta interessant.

Perquè a més el Pla d'ocupació és camí necessari i imprescindible per aconseguir determinades ajudes de plans d'ocupació. Vull subratllar aquí, per exemple, perquè ho sàpiguen, senyores i senyors diputats, que Extremadura, perquè té pla d'ocupació, ja ha rebut ajudes per valor de 29 milions d'euros, Castella-La Manxa per valor de 15 milions d'euros, i la zona que engloba Canàries, Cadis, juntament amb Galícia, han rebut ajudes extraordinàries de finançació de pla d'ocupació per valor de 154 milions d'euros. Aquí no hem fet el Pla d'ocupació que havia d'estar acabat a finals d'any passat; deman per tant al Govern que expliqui, si vol i pot, aquesta qüestió.

Mesures de xoc per a l'èxit escolar i formació professional, val més no parlar-ne. I com a gran tema estrella que havia d'aparèixer en aquests moments: s'havia de constituir i crear la Mesa per al seguiment de l'economia. Bé, això hem de dir que efectivament la Mesa per al seguiment de l'economia s'ha produït i s'ha vengut reunint i fotografiant successivament, i fent grans declaracions que sincerament tenen al meu parer un pecat original: jo crec que si realment hi havia una voluntat de fer una mesa per al seguiment que l'economia que pogués escoltar tothom, que pogués sentir l'opinió de tothom, era inevitable convidar el principal partit de l'oposició. Vostès duen una línia -que no hi tenc res a dir, del seu pa en faran sopes- que és marginar del tot el Partit Popular, que no sigui enlloc, que no opini de res. Bé, vostès han reunit aquesta comissió, fins i tot han fet un decret per nomenar president de la Comissió de seguiment de l'economia el president Antich -és que s'ha de veure quines coses s'arriben a publicar al BOIB-, i han marginat el Partit Popular en aquesta qüestió i no han volgut saber l'opinió del Partit Popular fent aquesta política de cordó sanitari perquè el Partit Popular no opini, no participi a les meses, tot i que representa, sincerament i amb tota legitimitat i amb tot orgull, a més, un percentatge molt considerable de ciutadans de les Illes Balears. Vostès han menyspreat i no han tengut aquesta consideració cap a aquest grup que els parla.

Clar, i a mesura que avancen els dies i les notícies, idò cada vegada estam més preocupats per la situació econòmica. Jo vull demanar, i si qui m'ha de contestar aquesta interpel·lació és el conseller d'Economia, m'hi adreç específicament, com és possible que dia 31 de gener, fa dos dies, llegim al *Diari de Mallorca*: "*Manera situa la economía balear muy cerca de la recesión durante 2009*"? Com pot ser mai, Sr. Manera, que vostè digui "*ya se plantea la posibilidad de acercarse a cifras negativas. A la espera de cerrar el informe (...) el conseller de Economía ha anunciado la posibilidad de alcanzar un incremento del 0,8 para 2009... -perdó- la posibilidad de alcanzar un incremento del 0,8 para 2009 ya se ha descartado, y que en este momento se baraja un crecimiento nulo con una horquilla que podría moverse entre un descenso del 0,1 y un alza del 0,2*", i considera que la caiguda del sector immobiliari i de la construcció serà superior al 2% que estava previst. Això, Sr. Manera, és contradictori completament amb el que va dir vostè aquí el dia que va presentar els pressuposts, és que és completament contradictori, i jo a vostè li reconec coneixements, autoritat acadèmica, formació, i al seu equip també, és a dir, estam parlant de gent molt preparada i molt capaç, però és que si pens això he de pensar que vostè ens engana, és que he de pensar que vostè va venir aquí a defensar els pressuposts, Sr. President, i ens va contar una història que no és vera, que vostè ja tenia en mans informació a bastament que aquests nombres no sortirien de cap manera, i aquests números aguantaven un pressupost que és un pressupost que no es produirà, uns ingressos que no es produiran, però les despeses sí que es produiran, Sr. Manera, i vostè ho sap, les despeses es produiran tots. Dèficit, en definitiva.

Jo no sé com qualificar això. M'agradaria una explicació respecte a aquest plantejament, perquè vostè salta el debat aquí parlamentari contant una història, i llavors als mitjans de comunicació, un mes després només, un mes després només, conta una història completament distinta. Jo no crec que aquest mes s'hagin precipitat tant les coses com perquè vostè digui això.

Clar, les dades de l'atur, que naturalment es poden llegir de moltes maneres, una d'elles la que feia el president, hi ha altres lectures més costoses per la nostra situació que també es poden fer ben legítimament, però en qualsevol cas avui, avui mateix, s'han publicat i són esgarrifoses: 47% menys de gent, el doble pràcticament, d'atur que l'any passat per aquestes dates. Això és la realitat social de les Illes Balears.

I l'actitud del Govern davant aquesta situació he de dir, senyores i senyors diputats, que provoca en alguns casos sorpresa, preocupació i un ambient de desconcert, sincerament ho dic. S'han vist alguns casos molt greus, com el cas de Kraft a Menorca, com el cas de Futura. Avui el Govern ha fet qualque acció per col·laborar a solucionar aquest problema d'Alarsol, que hi ha a Lluçmajor; benvinguda sigui aquesta solució per tota aquesta gent que s'ha trobat amb aquesta situació tan complexa.

Però, clar, ens hem trobat els darrers dies amb el tema d'Spainair; és un tema ineludible en aquesta comunitat. Economistes destaquen l'impacte social i estratègic de la marxa d'Spainair; jo no som capaç de calcular l'impacte que té això, vostè segurament sí, segurament és capaç de saber els impostos que es deixaran de cobrar aquí, l'IVA que es deixarà de cobrar aquí si aquesta companyia se'n va de les Illes Balears. Clar, i el problema és que al mateix temps que el conseller Vicens diu -em pareix que a diversos diaris de Palma, diumenge mateix, no tenc el retall aquí- diu que no creu que se'n vagi, que la companyia no se'n anirà, que espera que no se'n vagi, idò la veritat darrera és que a *El País* de diumenge 1 de febrer: "*Barcelona será la sede social y fiscal de la compañía*". Aquesta és una qüestió que ja està decidida, i jo els he de dir una cosa: possiblement és legal tot això, jo he estat fent, amb els meus modestos, modestíssims, coneixements jurídics, algunes reflexions, he parlat amb gent molt més experta que jo, és possible que tot això sigui legal, és possible que es pugui produir una deslocalització interior, és a dir, que una comunitat autònoma amb un grup d'empresaris pugui anar a una altra comunitat i endur-se'n una empresa; potser que sigui legal, segurament ho és, perquè els assessors d'aquestes grans corporacions saben molt bé el que fan, però no tenen una sensació de tristesa?, tot això no els pareix trist?, no se senten un poquet enganats pel govern tripartit de Catalunya?

Els pareix bé, tot això? És que no hi ha hagut ni una reacció, ni una opinió, ningú no ha dit que li pareixia malament. A mi em pareix malament, a mi em pareix malament, i a molts de ciutadans de les Illes Balears els pareix malament que amb doblers públics d'una altra comunitat es pugui deslocalitzar una empresa que està a les Illes Balears, em pareix malament. Si se salven els llocs de feina, tant de bo, no aspirem a altra cosa, que se salvin els llocs de feina i que la companyia suri. Però és això possible sense dir res? O han conversat? Expliquin-m'ho. La Generalitat s'ha adreçat a nosaltres, al Govern de les Illes Balears, per explicar aquesta qüestió o no? M'interessaria saber-ho, perquè realment feim un paper un poquet trist. Deixin-me que utilitzi la ironia: avui, avui mateix, a la bústia parlamentària he rebut una convidada, que em fa molta il·lusió anar-hi però no hi podré anar, que és la presentació de l'exposició d'en Joan Costa, "*Ondulacions a la Mediterrània*", al Palau Moja de Barcelona; per a això sí que comptem amb nosaltres, està bé, per a això sí que comptem amb nosaltres. Però han comentat al Govern el Sr. Montilla, el Sr. Hereu..., li han explicat que ficarien doblers fins a un 22% a un *pool* d'empresaris i empresaris públics per endur-se'n aquesta companyia a Catalunya? M'agradaria saber què pensen d'això, perquè hi ha molta gent de l'opinió pública que està disgustada.

Vull acabar, Sr. President, parlant només un petit comentari, rapidíssim a més, sobre qüestions de finançació que tan directament estan lligades a la problemàtica que tractam. Creim que estam en una situació de confusió, tampoc no sabem si deliberada o que no és vertadera, perquè és contradictori que el president del Govern vagi a La Moncloa a parlar amb el Sr. Zapatero, que el Sr. Zapatero alegri el Sr. Antich moderadament, perquè va sortir i va dir el que tantes vegades s'ha repetit: "m'ha agradat la música però, la lletra, no ens l'han contada"; llavors es veu que es produeix un intercanvi d'informació entre el conseller d'Economia i el Ministeri d'Economia, que es veu que ja no va per tan bon camí perquè el Sr. Conseller diu que ara comença una negociació *a cara de*

perro, a cara de perro, no diu quina casta ni quina raça, perquè això pot abastar des d'un ca de bou, que és el que jo crec que hauria de ser, fins a un *chihuahua* que corri per dins els passadissos de La Moncloa i digui que sí a tot, alerta, aquesta és una qüestió molt important.

Però vull dir algunes coses: no crec que aquesta finançació es pugui plantejar contra generació de dèficit, contra endeutament; jo no sé al final com acabarà això, jo el que vull dir és que l'actitud del Partit Popular en aquesta matèria ha estat molt seriosa, de molt de respecte i de cooperació en tot el que sigui possible, que és molt poc.

(*El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab ara mateix, Sr. President. Però, clar, ens preocupa, ens preocupa perquè la darrera paraula de tot això, o una de les darreres paraules, està en mans del Govern central de Madrid, i l'experiència, no només dels que estam a l'oposició sinó d'alguns consellers que de tant en tant ho contem, l'experiència de les relacions amb el Govern de Madrid són dolentes. Aquí s'ha dit: *la Sra. Álvarez no se pone al teléfono*; no sé qui no hi ha forma d'entrevistar-s'hi i, clar, ara resulta que ha de tancar aquest tema de la finançació el Sr. Zapatero. El Sr. Zapatero, si em deixassin anar a aquell programa de televisió que diu *Tengo una pregunta para usted*, jo li diria: "*Sr. Zapatero, ¿por qué nos engaña de esta manera? Nos engaña con las carreteras, los aeropuertos, la financiación...*"; que s'expliqui, perquè realment duim camí de ser els darrers enganats.

Però m'agradaria que tot això que explic no fos vera i jo estigués molt equivocacat, i tant de bo aquesta terra tengués la finançació que es mereix per cobrir les necessitats que són tan evidents. Per tant nosaltres, com es demanava per part del Govern l'altre dia, estam al costa en aquesta qüestió del Govern. Hem estat menys crítics que alguns dels socis del Govern respecte a informacions que han anat sortint, però demanam, d'aquesta pregunta i de totes les que els he fet fins ara, senyores i senyors del Govern, una explicació, si és possible. De veres creguin que la ciutadania la demana.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fiol. Sr. Manera, quan vostè vulgui.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la crisi econòmica vigent té una profunditat i una rapidesa temporal que és totalment inesperada per part de pràcticament totes les institucions econòmiques mundials. Si fa tot just un any la Reserva Federal, el Banc Central Europeu, el Banc Mundial, el Fons Monetari Internacional, el Banc d'Espanya i els serveis d'estudis de les principals entitats de crèdit parlaven de desacceleració econòmica i de previsions de recuperació de massa llunyanes, la dura realitat ens ha situat a tots en un escenari de crisi econòmica estricta caracteritzada per dos fets fonamentals: la rapidesa en la seva propagació i la gran volatilitat que impregna qualsevol auguri econòmic.

En aquestes coordenades totes les institucions econòmiques, senyores i senyors diputats, totes, Sr. Fiol, han fet recurrents revisions en breu temps en les seves taxes de creixement i en les previsions de les evolucions econòmiques, sense que cap persona assenyada les hagi acusat d'actuar de forma espúria o intencionada. Jo, si em permet també la ironia, li diré que el dia 29 de juliol, el dia que vostè invoca, en aquesta mateixa tribuna el seu representant, la seva representant concretament, va parlar d'inflació desbocada; deus dies després els preus caiem. Aquesta és la volatilitat que tenim en l'economia actual, Sr. Fiol, i aquest és l'escenari en el qual ens hem de moure els que ens dedicam a l'economia. No hi ha cap mena d'intencionalitat, jo crec que la persona que va dir això no tenia intencionalitat, simplement l'evolució econòmica funciona de la manera que funciona en aquests moments amb aquesta volatilitat.

És en aquest context on el Govern ha actuat des del mes d'agost del 2007 fins ara mateix amb un seguit de mesures i d'iniciatives motivades per sengles situacions: la del context de la desacceleració de l'economia quan s'arribà al poder i la de la crisi econòmica en funció de l'evolució econòmica viscuda entre el mes de març de l'any 2008 i la conjuntura present.

La primera actuació econòmica d'abast rellevant fou presidida per una idea central, la de "governança", la de complicitat amb els agents econòmics i socials i entre les institucions il·lenques. Així, entre el mes d'agost i el mes de novembre s'establiren els contactes, les reunions escaients amb un objectiu central: la plasmació del Pacte per la competitivitat i la cohesió social, un pannell extens de treball que ha aglutinat i fa de nucli, entre el novembre de l'any 2007 i ara mateix, les línies mestres de la política econòmica i social d'aquest govern, unes línies, senyores i senyors diputats, discutides, argumentades, consensuades entre el Govern, entre els sectors professionals, les organitzacions sindicals i els representants empresarials. Els resultats són tangibles, tot un seguit de pactes que en translació pressupostària abasten la investigació més el desenvolupament, la mobilitat, el sector industrial, el comercial, el transport o els afers socials, per esmentar-ne alguns dels que s'han subscrit i presentat de manera formal a l'opinió pública, i que en altres ocasions s'han comunicat en aquesta mateixa cambra.

Però a més un segon bloc d'actuacions econòmiques concretes mereix ser recordat. Així, el pressupost 2008, amb dades tancades a 31 de desembre d'aquest any, certifica que la inversió pública executada pel Govern en el passat exercici fou d'uns 680 milions d'euros, un grau d'execució superior al 90%, i que eleva en més d'un 20% el que es va enllestir l'any 2007. En el marc de l'esmentat exercici pressupostari s'han posat en funcionament -i vostè ho recordava- tretze mesures econòmiques que es presentaren el mes de juliol de l'any passat amb un grau de compliment força elevat, tal i com restà palès a la darrera reunió de la Mesa de seguiment de l'economia balear el passat divendres.

A tall de síntesi cal recordar un cop més que es tracta de mesures que es dirigeixen envers unes àrees concretes d'actuació. En primer lloc, la gestió financera per incentivar el crèdit; respecte d'això el Govern ha millorat les condicions de les línies creditícies per a PIME i joves empresaris mitjançant el programa de l'Institut de Crèdit Oficial. Les subvencions posades en marxa abasten PIME amb línies de crèdit consistents en Euríbor -0,10% més la subvenció de l'aval a través d'ISBA. I la línia ICO Emprenedors, consistent en Euríbor +0,50%. Estam parlant d'una xifra, senyores i senyors diputats, que arriba a 30 milions d'euros. S'ha presentat també una línia de subvencions per als préstecs de circulat per a PIME dels sectors de la indústria, el comerç i els serveis, amb l'objectiu d'ajudar a afrontar dificultats de tresoreria i, en general, per reactivar l'activitat econòmica. Volum del crèdit 16 milions d'euros, 10 milions per a indústria i majoristes, 6 per a comerç i serveis. No és cert, per tant, que no s'hagi fet feina en aquest camp. S'ha fet feina..., no, s'ha dit abans, i s'ha fet feina en aquest camp concret.

En segon terme, una aposta nítida per aportar liquiditat a les empreses, fent front de manera decidida als compromisos de deute deixats per l'anterior govern i que tenien serioses dificultats de pagament, amb l'impacte negatiu sobre el resultat de les empreses afectades que això hagués comportat. Això ha suposat obrir línies de crèdit per valor de 284 milions d'euros que s'han fet efectives pràcticament en la seva totalitat.

En tercer lloc, mesures de política fiscal aprovades mitjançant un decret i posades en funcionament immediatament; es tracta de dotze mesures tributàries que afavoreixen sobretot els joves menors de 36 anys, empreses familiars i persones amb discapacitat. En quart terme, mesures tendents a reactivar l'ocupació amb un pressupost de 20 milions d'euros. Contempla, entre d'altres factors, la contractació de persones procedents de sectors en declivi per fer feina d'interès general per un període de sis mesos.

Però a més cal assenyalar tres elements complementaris de gran transcendència econòmica, al meu parer. En primer lloc, les actuacions fetes en l'àmbit turístic, que entre altres vessants implica inversions a la Platja de Palma per valor d'entrada de 5 milions d'euros en una operació conjunta entre la conselleria i Turespaña. Per altre cantó, la recent aprovació del Decret turístic, avalat per l'empresariat balear, l'hoteler en concret, els sindicats i les institucions insulars, que suposa una fita decisiva per a la modernització del sector en un context d'intensa competitivitat.

En segon terme, una aposta per una nova manera, una nova forma de créixer; la política decidida que estam duent a terme per la innovació i les activitats quaternàries i quinàries dins el nostre sector ha portat avanços significatius en aquests gairebé dos anys, s'ha estimulat una política de desenvolupament de clústers empresarials amb sinèrgies interempresarials i entre el sector privat i el sector públic, que ha quallat en la formació de consorcis i el seu desplegament en un laboratori físic ideal, escassament esperonat durant la legislatura passada: el Parc Bit; d'ençà del juliol del 2007 s'ha incrementat en un 60% el nombre d'empreses ubicades al Parc amb un tret característic: es tracta d'activitats d'alt valor afegit, de vocació exportadora en molts casos, de perfils clarament ubicats en l'economia del coneixement i en la capacitat de generació de tecnologia pròpia.

I, en tercer lloc, el manteniment de les inversions públiques. Respecte d'això el Govern ha mantingut les magnituds d'inversió per al 2009 de l'ordre de 732 milions d'euros i amb una orientació clarament social, tal i com s'indicà ja en el moment de la presentació del pressupost en aquesta cambra. Voldria aprofitar l'avinentesa de recordar igualment les previsions inversores per al 2009 de bona part del sector públic a les nostres illes; les inversions consignades al pressupost de la comunitat autònoma més les inversions previstes de l'Estat i la suma, a més, dels plans d'actuació municipalista, suposen un conjunt d'uns 1.400 milions d'euros per a l'any 2009.

Davant totes aquestes dades, pensam que el sector públic ha d'esdevenir una tangible palanca de creixement en aquesta conjuntura crítica, front als que defensen una reducció dràstica de la despesa pública, preconitzada per sectors socials, sobretot, i econòmics, de caràcter més conservador.

Permeti'm un apunt final que em sembla revelador, senyores i senyors diputats, i avala el nostre posicionament de política econòmica en aquests temps difícils: segons càlculs derivats del marc *input-output* de la comunitat autònoma, una potent eina econòmica que processa la més àmplia bateria estadística regional que disposam, aquesta eina està avalada per prestigioses entitats econòmiques com l'Institut Nacional d'Estadística i pel conjunt de les comunitats autònomes, l'esforç inversor del Govern per al 2009 representarà, de forma directa i indirecta, que assegurarem la permanència activa de 25.000 llocs de treball. És a dir, i per expressar-ho en forma passiva, la no inversió pública posaria en dificultats serioses el manteniment d'aquests 25.000 llocs de feina; en definitiva, la xifra, que consideram important, determina ben a les clares l'opció decidida del Govern per fer encaixar la seva política econòmica amb l'estimulació de la política social i la preservació de llocs de treball.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Marí.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Fiol, Sr. Manera, efectivament la situació econòmica ni a les Illes Balears ni al conjunt de la Unió Europea ni en lloc en general no és gaire afalagadora, el contrari, és cert que hi ha molts problemes, que la crisi és profunda i que la solució no s'albira pròxima. Tot això és veritat i no hem de negar-ho, tenim un minso creixement previst i ens trobam en un context, la Unió Europea, que entra en recessió clarament.

Tot plegat presenta un problema social de grans dimensions, a nivell mundial el fòrum de Davos ha pronosticat recentment un augment de 50 milions més de desocupats, a les Illes Balears, 69.500 desocupats, el 12,32% de la població activa, l'existència de 13.000 persones desocupades sense cap prestació, ens donen un panorama difícil. Bé es veritat que el nombre tan elevat de desocupats i el seu augment galopant no es deu a la destrucció de llocs de treball, però les raons no minven el problema.

Davant aquesta situació difícil, el Govern ha pres tota una sèrie de mesures que no podem considerar sinó positives; entre aquestes mesures destaquem l'inici de la posada en marxa del Pla de reactivació d'ocupació a les Illes Balears, amb aquesta inversió que tindrà de més de 20 milions d'euros. També es du endavant un pla d'ajuts econòmics d'urgència social per fer front a la pèrdua d'ingressos econòmics per als més damnificats per la crisi. S'han dut a terme les dotze mesures tributàries per afavorir fiscalment el desenvolupament econòmic, etcètera. És a dir, són bons exemples de la disposició del Govern a prendre mesures per fer front a la crisi.

Potser no se'n poden prendre moltes més de mesures per fer front a la crisi i des de l'oposició és molt fàcil, de vegades, fer cartes als Reis o bé fer demagògia, però de vegades difícilment trobam propostes. I també és cert que de vegades alguna d'aquestes mesures que es prenen arreu del món ja són posades en qüestió, perquè no està gaire clar que siguin efectives; per exemple, s'insuflen diners públics a empreses privades perquè puguin aguantar, però això presenta una disjuntiva: sense diners públics les empreses fan regulacions d'ocupació i automàticament ens trobam amb molts treballadors al carrer, amb tota la problemàtica social i humana que aquest fet comporta. Però amb diners públics moltes vegades les empreses no fan els deures i l'únic que s'aconsegueix és ajornar una crisi i agreujar una situació financera de l'àmbit públic. Per tant, la disjuntiva, senyores i senyors diputats, no és en absolut fàcil i difícilment, des d'aquest Parlament, en trobarem la solució.

A l'illa d'Eivissa i a les Illes Balears, en general, comptam amb un teixit empresarial que aguanta força bé, em referesc a l'empresa ben assentada, amb anys de serveis i dedicació; aquest tipus d'empresa que ja patir la crisi del 92 i que els seus gestors en van aprendre; varen treure les ensenyances corresponents, varen aprendre a contenir-se i varen veure clarament la necessitat de prendre precaucions davant possibles situacions de carestia. Les empreses que ara pateixen més la situació actual són aquelles que s'han instal·lat fa poc, que han

sorgit a rebost d'un temps de bonança o que s'han arrecerat dins bombolles diverses. Aquestes empreses ho tenen molt més difícil a l'hora de sobreviure i són considerablement més vulnerables davant l'actual situació de crisi, i són aquestes les que han de ser clarament focalitzades a l'hora de dissenyar els plans anticrisi.

Però la mesura més destacada en la que ha treballat el Govern ha estat el decret de turisme, aquest Decret llei de mesures urgents per a l'impuls de la inversió a les Illes Balears; aquest decret llei presenta, des del meu punt de vista, una síntesi molt acurada del tipus de mesures que s'han de prendre per fer-hi front, mesures a curt termini: incentivar la inversió immediata, reactivar així l'economia amb la creació de llocs de treball; i mesures a llarg termini, perquè hom inverteix en aquestes mesures per modernitzar la planta hotelera i això té efecte al llarg del temps i per tant milloraran la competitivitat del sector turístic. Es tracta, en definitiva, de combinar tan equilibradament com es pugui les mesures immediates amb les mesures de futur, tal i com proposa Barack Obama.

Pel que fa a les mesures, però, a llarg termini, trobam a faltar dues coses que entenem que són fonamentals: pel que fa a les inversions en la indústria turística, no hi seria de més que hi hagués una promoció turística més enllaçada i que posàs en valor més el patrimoni cultura, el nostre patrimoni arqueològic, de cara a incentivar aquest tipus de turisme; promoure la ruta per la Menorca talaiòtica, la Palma modernista, l'Eivissa púnica o la prehistòrica a Formentera podria ser una molt bona inversió de cara a diversificar el turisme que tenim a les Illes Balears.

D'altra banda, i ja ens hi hem referit diverses vegades, és molt important, entre les mesures a llarg termini, implementar un sistema educatiu de qualitat que garanteixi uns ciutadans amb un bon bagatge de formació, aquesta és la millor manera a llarg i mitjà termini per poder-hi fer front.

I també hem apuntat i també ens hi hem de tornar a referir, que totes aquestes mesures quedaran minimitzades si no comptam amb el necessari finançament autonòmic, i, citant paraules del conseller Manera, és un greu problema que a banda de reflectir-se en uns pitjors indicadors en l'àmbit de despesa corrent, en serveis com l'educació, la sanitat o els serveis socials, ha anat penalitzant la creació d'estoc de capital públic a les nostres illes. Completament d'acord amb aquest punt de vista, Sr. Conseller, sense un bon finançament no anam en lloc, i un bon finançament passa per reconèixer els costos de la insularitat i encara més de la pluriinsularitat; els costos afegits que suposa el monocultiu turístic; els costos derivats de l'elevat contingent d'immigració, etcètera.

Per tant, acabam subratllant dues idees bàsiques: el Govern fa i ha de continuar fent un gran esforç per prendre mesures que permetin pal·liar l'actual crisi econòmica, i, en segon lloc, ha de continuar lluitant davant l'Estat per aconseguir, molt substancialment, el nostre finançament autonòmic.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Efectivament, ningú no dubte ja que a nivell internacional tenim una situació complicadíssima, amb conseqüències molt preocupants també a les Illes Balears, i sobretot, crec que aquells sectors econòmics més febles són els que pateixen en aquests moments més a la nostra economia; jo crec que tots coincidirem que el nostre teixit industrial, que ja afrontava dificultats en temps de bonança, actualment probablement és un dels sectors que està sent més afectat, juntament, lògicament, amb el de la construcció, que aquest sí que pateix la crisi, una crisi que es veia venir per una bombolla immobiliària, però, com deia, aquest teixit industrial pateix força. Altres sectors, com el sector aeronàutic, que també pateix les conseqüències d'aquesta crisi, amb les implicacions que això té damunt el sector turístic, que no oblidem que és per tant importantíssim el que passa dins el sector aeronàutic.

Com ha explicat bé el conseller, des del Govern s'han posat a terme algunes mesures, ell ja hi ha fet referència, per tant tampoc no importa estendre-se massa, però sí que convé recordar que totes i cada una d'aquestes mesures s'han posat en marxa, s'hi està treballant; jo destacaria, efectivament, com deia, aquest pressupost del 2009, que s'ha fet un esforç per mantenir les inversions, a diferència d'altres comunitats autònomes que han baixat el capítol 6, amb una inversió pública aproximadament prevista de més de 730 milions d'euros. La qüestió de l'agilitació de tramitacions administratives, a la qual el portaveu del Partit Popular hi feia referència, ens consta que des del primer dia de la legislatura, i no només en el recentment aprovat decret llei de turisme, des del primer, com deia, bastants conselleries, jo m'atreviria a dir que totes, fan feina per agilitar les tramitacions administratives, facilitant la feina a les institucions i particulars que puguin crear llocs de feina i generar activitat econòmica.

També s'han dut a terme una sèrie de mesures de gestió financera, per incentivar el crèdit, per exemple des de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, en la línia que jo deia del teixit industrial, que és el que pateix més ara, hi ha tota una sèrie de línies de subvencions per als préstecs de circulat per a PIME, precisament aquests sectors, d'indústria, de comerç, de serveis, amb l'objectiu d'ajudar a afrontar les dificultats de tresoreria i en general per reactivar l'activitat econòmica.

També s'han dut a terme una sèrie de mesures fiscals, les mesures tributàries que en aquests moments tramitam precisament en el Parlament de les Illes Balears, dirigides sobretot a joves, a famílies nombroses, a persones amb discapacitat.

La modernització del sector turístic, jo crec que l'aposta pel turisme hotelier és clara aquesta legislatura, amb un Pla per modernitzar zones turístiques, les inversions que ha esmentat el conseller a la Platja de Palma previstes per ara, evidentment encara minses, encara insuficients des del nostre punt de vista, però també és cert que en aquests moments almanco s'està en disposició de començar tota una sèrie d'actuacions concretes contemplades en aquest Pla de reforma de la Platja de Palma, més el complement del Pla Renove que el Govern d'Espanya ha llançat. També considerem insuficients lògicament aquests 400 milions d'euros per a totes les zones turístiques de l'Estat espanyol, no ho oblidem, però també amb la voluntat que ha manifestat el Govern espanyol d'incrementar-ho, si fos necessari.

Crec que també s'ha de destacar, en un moment de crisi com l'actual, les ajudes, l'atenció a les famílies i als sectors més vulnerables, perquè moltes vegades només pensam amb les empreses i crec que és important també tenir en compta la part social. Evidentment, no només les infraestructures que es preveuen dur a terme durant el 2009, noves residències de dia, de residències per a gent gran, crec que, sobretot, el més important de la previsió que hi ha enguany seria l'aplicació de la Llei de dependència, a més del Pla d'ajuts econòmics d'urgència social que ja s'han aprovat i que van dirigits a persones i famílies que tinguin o que han tengut una pèrdua d'ingressos econòmics lligada a la crisi. Per tant, l'objectiu que es puguin cobrir les necessitats bàsiques i que s'eviti a determinades persones a entrar en circuits d'exclusió social és una qüestió que no hem de perdre de vista en cap moment en la qüestió de la crisi.

També hi ha, crec que són importants les mesures de formació, que per ventura a curt termini no tendran una incidència gran, però sí que a mig termini han d'ajudar al canvi de model econòmic que ens hem proposat.

I lògicament, jo també destacaria, com ha fet el conseller, les iniciatives que es duen a terme a través de la Mesa de seguiment de l'economia balear, amb sindicats i empresaris, perquè crec que és un dels encerts que es tenen actualment en la política, que és arribar a pactes per la competitivitat, per l'ocupació i per la cohesió social a les Illes Balears.

Ara bé, al marge d'aquesta conjuntura econòmica concreta, amb totes aquestes incerteses que hem dit, convé recordar que les Illes Balears rebem la pitjor despesa pública de totes les comunitats autònomes, tant en finançament autonòmic com en inversió estatal, indicadors que ens situen clarament per davall de la mitjana estatal. I aquest dèficit de finançament i d'inversions afecta molt negativament les famílies de les Illes Balears i el nostre creixement econòmic, en sanitat, en educació, en transport públic, i en una situació de crisi econòmica aquesta situació encara empitjora. Crec que tots coincidirem que amb un millor finançament els nostres serveis públics serien més eficients, de més qualitat; garantiríem que arriben correctament a totes les persones, sobretot a les que tenen més dificultats, cosa que ara no passa. Però, a més a més, amb uns millors recursos tendríem també més marge per afrontar una situació econòmica difícil com l'actual.

Mentrestant, encara estam pendents de la xifra definitiva del nou sistema de finançament, després que aquests darrers mesos el Govern central hagi dut una negociació, això de “negociació” ho posaria entre cometes, en què des del meu punt de vista, des del punt de vista del Grup Parlamentari BLOC i PSM-Verds, s’han limitat a enredar i guanyar temps. Per tant, el Govern de les Illes Balears, mentre no se solucioni definitivament el finançament i les inversions estatals, haurà de fer importants injeccions a la nostra economia per fer front a les infraestructures i necessitats socials, mediambientals, educatives, de transport públic, etcètera, que tenim, sempre amb criteris de sostenibilitat.

Des del nostre punt de vista, aquest camí està encetat, s’hi està fent feina, però, evidentment, sense recursos les dificultats són extremes. I mentre aportem, com aportam, un 17% del nostre productes interior brut a l’Estat i la diferència entre el que pagam i el que rebem sigui superior als 3.200 milions d’euros anuals, no podrem sortir d’aquesta situació. I aquí és on el Govern no podrà acceptar qualsevol proposta que es faci des del Govern de l’Estat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diputat Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El president, fa uns minuts, reclamava al principal partit de l’oposició una idea, una proposta, però no ha tingut massa èxit, per tant es farà difícil debatre sobre contra propostes que li fan a les seves mesures. Però bé, no deixaré de fer una sèrie de reflexions.

El món pateix una greu crisi global i és global perquè vivim a un món globalitzat, i per tant afecta tots els països, totes les regions i també tots els àmbits; patim una crisi financera que ja s’ha traslladat a l’economia real, però també una crisi mediambiental, una crisi gravíssima del món laboral i fins i tot alguns parlen de crisi de valors. I aquesta crisi és fruit dels excessos, excessos financers, un paradigma podrien ser les hipoteques *Suprime* dels Estats Units, però excessos que també s’han produït a Espanya; excessos mediambientals de tot tipus que han provocat contaminació i destrucció d’hàbitats; excessos en el consum, i en el cas, especialment d’Espanya, excessos en el sector immobiliari i de la construcció. Evidentment, des d’aquí no podem arreglar el món, encara que sí que s’ha de pensar globalment i actuar localment.

I aquesta comunitat no ha estat una excepció d’aquesta actuació d’excessos, més bé el contrari i l’anterior Govern va ser un exemple clar d’excessos contra l’ordenació del territori, d’excessos a l’hora de planificar i executar infraestructures, excessos a l’hora de gestionar els recursos de la comunitat que van provocar un desequilibri i un malbaratament, excessos comptables i pressupostaris que vostè també coneix, altres excessos que no comentaré, fent cas al cartell de la dignitat, en definitiva, un autèntic despropòsit.

Molts d’ajuntaments, també d’aquesta comunitat i d’altres comunitats, van ser uns col·laboradors actius d’aquesta hiperactivitat constructiva, i dic constructiva perquè és de la construcció, però que en realitat va ser destructiva del territori i que ha resultat ser també destructiva de molts de llocs de feina.

I especialment en conec un que també és paradigmàtic -sí, premi-, ...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., un que és paradigmàtic, un col·laborador actiu d’aquesta especulació que s’ha viscut, un fomentador de la corrupció i que el resultat ha estat malbaratament, deute, més pressió fiscal i caos, i ja l’he posat com a exemple perquè ahir mateix sortia, sortia ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO

... en els mitjans de comunicació que el Partit Popular el posava com a exemple de serietat i rigor. Per açò jo també l’he posat com a exemple paradigmàtic de les causes que ens han duit a aquesta crisi. Com deia, els excessos i les polítiques desencertades ens han conduït a la crisi d’avui. Per tant, culpables en som tots, els de la dreta, els de l’esquerra, els de davant i els del darrere, tots...

(Continua la remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

M’incloc a mi també. I les conseqüències de la crisi són molt doloroses, i ho són per a empreses, per a treballadors i per a les famílies. I ho són bàsicament per la greu destrucció de llocs de feina. El Govern ha de dedicar tots els esforços a aportar solucions per ajudar a sortir d’aquesta situació el més aviat possible i amb les millors condicions possibles. Ha de ser la màxima prioritat, quasi bé diria que l’única prioritat en aquest moment. Tota l’acció de govern s’ha de destinar a crear i mantenir llocs de feina. Per tant, qualsevol partida, qualsevol programa, qualsevol acció de govern s’ha de pensar en clau de creació d’ocupació.

El Grup Parlamentari Socialista considera i té, especialment el president, aquesta preocupació i sensibilitat cap a totes aquestes persones i famílies que han perdut el seu lloc de feina cap a les empreses que tenen greu dificultats i cap a les famílies que, com tots sabem, no poden fer front a les despeses i compromisos. Evidentment, som conscients que mai qualsevol mesura que vostè pugui emprendre o proposar no serà suficient, en som conscients, però valoram positivament totes i cadascuna de les que vostè ha proposat o les que també ha proposat la Conselleria de Treball i Formació amb el Pla de reactivació de l'ocupació. La recepta del PP, com hem dit, no la coneixem, però bé, i ja que aquí es fa referència a retalls de premsa, pel que jo he llegit a la premsa sembla ser que recepten reducció de la pressió fiscal i austeritat. Ho recepten aquí, no allà on tenen responsabilitats de govern, perquè com vostè podrà comprovar molt prest aquí duen esmenes de reducció, per exemple, de l'impost de transmissions, els mateixos que en el seu ajuntament puguen l'IBI un 40%. Però bé, no s'ho apliquen, però ho recepten. L'austeritat tampoc no se la varen aplicar mai, si governessin sospit que tampoc no l'aplicarien, però ara ho recepten. Passem per alt si l'aplicarien o no l'aplicarien, no estan en condicions de receptar-la. Suposem que realment els creim i ho feim, jo sospit, segur que aquesta reducció fiscal que es proposa no reactivaria el consum, vostè ho sap millor que jo. No ajudaria tampoc a recuperar la confiança. Per tant, a la situació actual serviria de poca cosa. Ara bé, sí que serviria per generar un major desequilibri pressupostari, per generar més dèficit i per tant, més deute i més pressió fiscal en un futur.

Per altra banda, quan rallen d'austeritat, jo li rallaré en cristià, vol dir retallar despesa corrent...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Carretero...

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

..., retallar serveis, etc. En aquests moments, com vostè també ha dit i acab, la despesa pública i la inversió pública han d'esdevenir el factor clau per aportar activitat a l'economia. Per tant, per crear o mantenir llocs de feina; ara la força i l'impuls del sector públic és clau i jo diria que és imprescindible. Per tant, donam suport a les mesures i a les polítiques actives de creació de llocs de feina que impulsa el Govern. Aquí tenc escrit que escolt les propostes del Partit Popular, pensava quan ho vaig escriure ahir que en faria una, però ho esborr, no les he escoltades. Per tant, no queda res més per dir que s'ha d'apostar per la formació, la competitivitat i que entre tots aconseguirem sortir i sortir més reforçats d'aquesta crisi.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sr. President. Contestaré no sense abans significar que..., i vostè, Sr. Carretero, ja du temps abastament aquí com per distingir una interpel·lació d'una moció o d'una proposició no de llei. Jo no he vingut a fer cap proposició, és una interpel·lació allò que estam discutint. Una interpel·lació és quan l'oposició qüestiona al Govern un seguit de plantejaments, fa un seguit de preguntes. La interpel·lació sobrepassa allò que és una simple pregunta, una pregunta no basta per a tot allò que volem saber i feim una interpel·lació. A una interpel·lació, jo no he de fer cap proposta. Supòs que em descomptarà aquest temps que és pedagogia pura...

EL SR. PRESIDENT:

No passi pena.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

... per explicar al diputat la mecànica parlamentària. Després d'aquesta interpel·lació vendrà una moció on nosaltres proposarem un seguit de coses i vostè podrà tornar sortir aquí a dir el que vulgui. Però avui jo no he de proposar res, he de plantejar un seguit de qüestions, independentment que me'n contestin unes altres. Així és el joc parlamentari. Jo he fet un seguit de plantejaments en forma de preguntes al Sr. Conseller, i el Sr. Conseller no ha contestat res d'allò que li he demanat, entre altres coses perquè duia la resposta escrita. Per tant, ha llegit la resposta, ha xerrat del que ha volgut, i el joc parlamentari és aquest. Jo ara torn pujar aquí, subratllaré alguna de les coses que m'hagués agradat que el Govern em contestés i de les quals ningú de tots els que han sortit aquí no ha parlat, ho tornaré a dir, me n'aniré a seure, tornarà a sortir el conseller i parlarà del que vulgui. Tan amics, no passa res, aquest és el joc parlamentari. Però qualche vegada hauríem de pensar si no ens enganam a nosaltres mateixos fent aquest joc. El Reglament diu el que és una interpel·lació, i el Govern ha de contestar la interpel·lació, no ha de contestar una altra cosa, ha de contestar sobre allò que li demanen.

En part ha contestat, perquè jo he tocat el tema de les mesures econòmiques, però després he comentat tot un seguit de qüestions que no és que em pareixin interessants a mi, és que crec que són interessants per a l'opinió pública, de tot el tema del finançament pràcticament no se n'ha parlat, de tot el tema de la realitat de l'atur, de situacions que es viuen avui en dia, com del tema de Spanair, no n'ha dit ni una paraula. És la preocupació que hi ha al carrer, i vostè de tot això no n'ha parlat. Ha fet una lleugera referència a la modificació del pressupost i ha argumentat el motiu pel qual cada setmana canvien. Bé, això és opinable, com és natural. Però després de les 13 mesures, vostè ha acabat classificant i parlant del seu gran grau de compliment. Bé, un moment, jo comprenc que la lleialtat dels consellers al president ha de ser alta. Per tant, si el president ha vingut aquí i ha explicat que es faran aquestes 13 mesures, han de dir que s'han fet. Però si feim una anàlisi més detallada, veuran que això no és així. Jo li he citat en concret el compromís solemne de presentar el Pla d'ocupació abans de dia 31 de desembre, de la qual cosa no n'ha parlat i no n'ha parlat perquè no pot dir res, no s'ha fet. Aquesta és la realitat.

Del tema de la creació d'una societat mixta per donar sortida a l'actual estoc d'habitatges construïts tampoc no n'ha parlat. No en pot parlar, perquè tampoc no s'ha fet aquesta empresa mixta. De moltes coses que fa el Govern..., com el tema d'Spanair, on el Govern va anunciar a *bombo y platillo* que crearia una comissió interdepartamental per analitzar i veure què podíem fer. Sap quantes vegades s'ha reunit aquesta comissió? Ho sap o no ho sap? Per ventura vostè en deu ser membre, una vegada s'ha reunit aquesta comissió. Tampoc no és que hi hagin fet molta feina. Totes aquestes quantificacions que fan vostès i molt especialment les qüestions de tipus fiscal, que vostès han xifrat, tant si vols com si no vols, en 50 milions d'euros d'estalvi, cosa que en cap moment no han demostrat. Nosaltres sostenim que no, i avui, que precisament hi ha la ponència, amb algunes esmenes del Partit Popular, perquè vostès acceptaren convertir el decret en una llei de tràmit parlamentari, cosa que en el seu moment vàrem agrair i li ho tornam agrair si fa falta. Això permetrà la introducció d'alguns conceptes, algunes idees i propostes si a vostès els pareix bé.

Després s'ha fet una breu referència per part del Sr. Manera o del Sr. Barceló, al decret sobre turisme. Aquest és un decret que es va publicar dilluns passat en el butlletí, per tant, encara està sotmès a una anàlisi. Haurà de venir aquí a convalidació. Jo, de totes formes, aquest decret no s'ha de dir Decret Nadal, s'ha de dir Decret Leciñena, Decret Santiago, Decret Manera, Decret Moragues. Són tots responsables d'aquest decret, això no és un decret que hagi fet el Sr. Nadal. Aquest decret l'han fet tots vostès. No es pensin que perquè li diuen Decret Nadal, tot allò que no agradi d'aquest decret serà culpa de Nadal, no. Aquest és un decret que ha fet el Consell de Govern. I vostès, Sr. Carretero, han de mirar molt quan diuen que els excessos contra l'ordenació del territori eren exclusius de l'anterior govern i de l'anterior legislatura. Molt alerta amb les paraules a partir d'ara! Molt alerta! Perquè ens trobarem sorpreses. Per tant, aquí es diuen algunes qüestions que sincerament s'haurien de revisar.

Vull acabar perquè entre altres coses el temps ha transcorregut, com és natural jo he plantejat aquí, com en altres vegades, un seguit de qüestions que em preocupen, que preocupen al Grup Parlamentari Popular, que preocupen a l'opinió pública. Però jo crec que vostès viuen en una espècie de situació un poc -no vull ser ofensiu- llunyana dels problemes reals que la gent en aquest moment pateix, problemes del transport aeri, problemes per arribar a final de mes. Jo crec que vostès, no vull dir que no en siguin conscients, però crec que les receptes que han donat, les coses que han dit, no afecten de la forma que vostès pretenen la realitat de les coses, la gent del carrer, l'economia real, la gent que necessita les ajudes fiscals. Per exemple, voldria saber en quin grau es liquidaran aquestes ajudes perquè realment no crec, com he dit abans, que generin un estalvi de 50 milions d'euros, de ver que no ho crec i dubt que s'ho creguin vostès. Per tant, els convid a una revisió d'aquestes qüestions i que sàpiguen, com sempre, que el Partit Popular continuarà mantenint aquest paper que ens correspon de posar els temes que preocupen al carrer damunt la taula, encara que vostès en els torns de rèplica i contestació vulguin parlar d'altres coses.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol. Té la paraula el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, primer de tot, Sr. Fiol, jo no he vingut aquí a parlar d'allò que he volgut, la interpel·lació concreta és "actuacions del Govern de les Illes Balears davant la greu situació econòmica i laboral que pateix la nostra comunitat autònoma". És normal que si a un li fan una interpel·lació d'aquesta naturalesa se la dugui mínimament preparada, això és lògic. I el que jo li he contestat a la meua interpel·lació recollia bona part del que vostè ha indicat aquí. Ha fet un repàs de les mesures econòmiques, ha fet un repàs a les meves prediccions econòmiques, etc. Jo li he contestat, crec, de forma raonable a allò que vostè demanava.

Jo no tenc experiència parlamentària, això és evident, i li dic això perquè per ventura encara no sabré molt bé distingir el que és una interpel·lació d'una moció. Però també és evident que quan el partit de l'oposició presenta unes crítiques a la política econòmica del Govern, el Govern intenta no ficar-se amb vostès, concretament amb el Partit Popular de Balears, però sí en fer un diagnòstic d'allò que vostès estan fent a altres comunitats autònomes. I allò que vostès plantegen a altres comunitats autònomes, Sr. Fiol, és austeritat, vostè ho ha dit aquí, reducció de la pressió fiscal i reducció de la despesa pública. De les tres mesures puc estar d'acord amb la primera, no en varen ser gaire exemple vostès d'això tampoc quan governaren; de les altres dues, vostès proposen a totes les comunitats autònomes on governen tot el contrari del que es diu a tots els fòrums econòmics del món, el darrer el de Davos. Vostès estan proposant això, i jo he d'interpretar..., vostè m'ho dirà a la moció quan toqui, jo li tornaré a contestar, jo he d'interpretar que vostès van per aquesta línia, jo he d'interpretar això.

Avancem en la meua exposició. Tema de finançament, se m'ha fet una pregunta abans i he contestat. El que podem dir en aquests moments sobre el tema del finançament autonòmic és que hi ha una negociació ferma i dura per part del Govern amb el Ministeri d'Economia i Hisenda i ho hem fet dient les coses amb llum i taquígrafs, clar i llampant. No hem amagat en cap moment la situació de la negociació. Miri, aquesta negociació té tres fases, a les dues primeres fases allò que se'ns ha dit no és desagradable, ens han dit que estam mal finançats, ens han dit que estam a la cua de l'Estat, ens han dit que elements del nostre model s'incorporen a l'actual. Ara bé, a la tercera fase, que és la concreció de les dades, no ens està agradant allò que està sortint, és insatisfactori i ho deim. No ens agrada com es pondera per exemple la població, no ens agrada, no hi ha números damunt la taula, però no ens agraden els indicis i ho deim sense cap problema. Comentam clar i llampant això, ho hem dit per activa i per passiva. La negociació no està tancada, continuam avançant i treballant en aquest procés de negociació... Sr. Fiol, no se'n rigui, li estic contestant seriosament. Li estic dient com està la situació, no se'n rigui, per favor! Jo no he rigut quan vostè ha intervingut. Li estic dient com està la negociació.

Una mesura que era el tema de l'agilitació de tràmits administratius. Estam fent feina en aquesta qüestió, no està enllestida, hi estam fent feina. Per exemple, estam treballant conjuntament amb ajuntaments i consells insulars en agilitació de llicències urbanístiques. Hem fet una feina important al respecte que s'ha posat en funcionament a l'Ajuntament de Palma amb bons resultats. Volem que aquesta experiència s'estengui a altres ajuntaments. Hi estam fent feina, evidentment que hi ha mesures que no estan tancades, però s'està treballant de valent en aquesta situació. I el grau d'execució de totes elles és, com deia, elevat.

El tema d'Spanair que vostè comentava. El Govern s'ha mantingut treballant conjuntament amb la Cambra de Comerç i el sector empresarial per trobar una solució a aquesta qüestió. Continuem treballant perquè la seu quedi a Palma, amb aquesta aposta nítida. I hem pensat que una intervenció pública al respecte no era recomanable en aquests moments. Aquesta és la posició del Govern, l'hem comentada després de no tenir una resposta per part del sector empresarial que hem tocat conjuntament amb la Cambra de Comerç.

Per tant, Sr. Fiol, estam fent aquestes feines, per ventura són insuficients. Que fa falta aprofundir més? Sense cap mena de dubte, som el primer que ho reconec. Moltes de les feines que estam fent s'han d'aprofundir més i s'han de proposar nous escenaris i noves mesures amb tota seguretat, tenint en compte les possibilitats que tenim. Evidentment també s'ha de lluitar per aconseguir un bon finançament autonòmic. En això estam i quan les coses han vingut amb bones perspectives ho hem dit. I quan les coses vénen amb dificultats també ho deim. Aquesta és l'actuació d'aquest govern i aquesta és l'estratègia que segueix.

Moltes gràcies.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera.

III. Moció RGE núm. 12555/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 10018/08.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i a la votació de la Moció RGE núm. 12555/08 del Grup Parlamentari Popular, relativa a l'aplicació del Pla especial de transport de mercaderies perilloses. En nom del Grup Popular i per defensar la moció té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sra. Presidenta y miembros de la Mesa, señoras y señores diputados. Señoras y señores miembros del Govern de les Illes Balears. El pasado 9 de diciembre, en el pleno celebrado en este parlamento, se sustanció la Interpelación RGE núm. 1008/08, presentada por mi grupo parlamentario, relativa a la aplicación del Plan especial de mercancías peligrosas. Fruto de dicho debate, viene al pleno de esta cámara la Moción RGE núm. 12555/08, mediante la cual el Grupo Popular quiere proponer unos acuerdos que vienen a dar respuesta a las afirmaciones realizadas por el Govern sobre el accidente ocurrido el 25 de octubre de 2008 que, como sus señorías recordarán, fue producido por el derramamiento en vía pública al sistema público de drenaje de la ciudad de Palma y al torrente de Na Bàrbara, una cantidad que a día de hoy he de reconocer que dispongo de información oficial sobre la misma, una cantidad determinada de fuel-oil.

En el transcurso de la intervención mantenida por la Hble. Consellera, que lo hizo en nombre del Govern, por dos veces, una cada vez que intervino en la interpelación, ofreció a todos los diputados poder disponer del repòrter del 112, es decir, el informe que los servicios de emergencia habían realizado sobre el accidente. Pues bien, este ofrecimiento que parece una apertura informativa, una garantía de transparencia, una necesidad de dar a conocer, causa extrañeza que el día 12 de diciembre, a través del Parlamento, solicité a la Conselleria de Interior los informes de la Dirección General de Emergencias y sus organismos dependientes que dispusieran sobre este accidente; y hoy, 3 de febrero, no dispongo de los informes que ofreció la consellera en esta cámara a todos los diputados, a este diputado, a este grupo parlamentario, a esta hora no han llegado todavía estos informes. Por lo tanto, me he de cuestionar esta apertura, esta transparencia, si era real o era falsa, pero hoy, 3 de febrero, todavía no dispongo de estos informes. No obstante, podremos mirar más adelante si efectivamente se debe a un retraso del correo de la cámara, que dudo, o a la voluntad de no entregarlos del Govern.

Pero esta vez estoy seguro que no ha sido voluntad de la consellera, pero una vez más se conculca el derecho de los diputados a disponer de los documentos que precisan para controlar la acción del Gobierno, y es grave, por la reiteración que se tiene de este sistema; el Gobierno, un gobierno que ha pasado de ser papeles para todos, y recuerdo cuando una consellera de un anterior gobierno de este mismo pacto se encerró en una iglesia y pidió papeles para todos, ha pasado a no dar ni un papel, es un salto importante, es un cambio importante en el pacto, pero esto es así.

En la misma intervención de la consellera, (...) Govern, una impertinencia, quiero decirlo con cariño y quiero entender que dicha sin mala fe, llamó mi atención, sobre mi conocimiento del Plan de transporte de mercancías peligrosas, eso de MERPEBAL, al afirmar, y cito textualmente: "porque parece que usted firmaba los planes pero no se los leía, que esto parece que es una práctica muy habitual dentro del PP, firmar sin leerse los planes que usted mismo firmó". Siempre procuro ser riguroso con aquéllo que hago y esta frase, de la que es autora la actual consellera de Interior, me hizo reflexionar sobre la necesidad o no de activar el Plan de mercancías peligrosas, MERPEBAL, y veo que dentro de los aspectos técnicos del

transporte de mercancías peligrosas se encuentra la figura del arreglador destacado, en el punto 2.1.2.4 como un eslabón en la cadena del transporte de mercancías peligrosas. Y ese plan de emergencias, que es un decreto que aprobó y publicó, y que obliga a todos, por supuesto obliga a los ciudadanos, pero mucho más a los cargos públicos, obliga mucho más, se incumplió, porque, como dice este plan, en el punto 2.1.2, el arreglador transportador es la figura jurídica bajo la cual se realizan las operaciones de carga y descarga de las mercancías, de acuerdo con las normas establecidas. Por lo que el transporte de mercancías peligrosas no sólo se refiere al camión o vehículo de transporte, sino que están el expedidor, el consejero de seguridad, el transportista y el arreglador descargador, punto 2.1.2.4 del Plan de emergencias.

Asimismo, se desprende de la decisión del Govern que únicamente se activan los planes cuando sufre daños el continente que alberga el líquido transportado, entendido este continente como el camión cisterna. Pero en el apartado 6.2.1.3 del mismo, que nos obliga a todos, queda de manifiesto que el tipo 3 de accidente de transporte de mercancías peligrosas se produce cuando, como consecuencia de un accidente, el continente ha sufrido desperfectos y hay fuga o vertido del contenido, y evidentemente, entre el camión cisterna y el depósito también hay un continente que puede perder fugas, que es lo que ocurrió. Eso también está dentro del eslabón de (...) de transportes, y así lo regula el plan en el 6.2.1.3.

Hay más, también fue dada por el Govern la posibilidad de declarar la activación del Plan de emergencias porque no está contemplada en el MERPEBAL. Pero si vemos la situación reflejada en el punto 6.2.3.2 del mismo plan se da la situación uno, perdón, la situación del nivel uno, y se ha de activar en aquellos accidentes, como hemos visto anteriormente que era un accidente, que pudiendo ser controlados con los medios de intervención disponibles, requieren la puesta en práctica de medidas para la protección de las personas, bienes o del medio ambiente, que estén o que se puedan ver afectados por los efectos derivados del accidente. Y como ocurrió, se vio el medio ambiente afectado en la vía pública, en el drenaje de las vías de la ciudad de Palma y en el torrente de Can Barbarà, que hay informes de Medio Ambiente que dicen que fue contaminado. Por lo tanto, el nivel uno se tiene que activar en ese momento.

Pero vamos más allá todavía, el Plan especial de mercancías peligrosas es un documento aprobado el 2005, pero como, evidentemente, no es un documento inamovible, establece, en el capítulo 9, apartado 10, establecer un sistema adecuado y que está contemplado en estos capítulos al objeto de adaptarlos a las necesidades de las emergencias incluidas en este nicho específico de las emergencias, a fin de incorporar al mismo plan, posteriormente a su puesta en funcionamiento, las mejoras e innovaciones que se produzcan bien derivadas de la experiencia por los accidentes ocurridos o por la tecnología que vaya surgiendo en elementos del transporte, así está referido en este mismo plan.

Como he podido demostrar a lo largo de mi intervención, sí que me leí, es más, era consciente de que lo firmaba el día 22 de julio de 2005, cuando firmé el decreto, que aprobaba este plan de emergencias. También era consciente de que se había incumplido este plan cuando propuse al Grupo Popular interpelar al Govern por el accidente ocurrido el 25 de noviembre. Y asimismo, soy consciente hoy de que el Govern ha conculcado uno de mis derechos reconocidos por la Constitución, por el Estatuto de Autonomía y por este Parlamento en su Reglamento, y es que, 48 días después de solicitarlo por vía parlamentaria, todavía no he recibido la respuesta del informe que usted se comprometió aquí el día 9 de diciembre a entregar a todos los diputados.

Y por último, en el punto 6 de la propuesta, trata de recoger una necesidad que consideramos prioritaria, dado el nivel normativo que se ha desarrollado en los últimos años sobre la seguridad y las emergencias en las Islas Baleares. Consideramos de todo punto necesario la tramitación de una ley de ordenación del sistema de seguridad que dé coherencia a los diferentes cuerpos policiales, Protección Civil y Servicio de Emergencias, que asegure una prestación equivalente para el conjunto de territorios y los ciudadanos de nuestra comunidad autónoma. De las seis propuestas de la moción, cinco son exclusivamente transcripción de lo que dice el Decreto de esta ley de emergencias, mediante la cual a través de su publicación entró en vigor. Sería paradójico que, sin derogarlo, sin modificarlo en aquello que no les guste, yo entiendo que pueda aquí haber cosas que no les gusten o que falten, pero para esto está el Gobierno, lleva usted ya año y medio, puede modificarlo, tanto usted como la comisión, sería paradójico, como digo, que la mayoría que da soporte al Gobierno votara en contra de estas propuestas cuando son transcripción del decreto que todos estamos obligados a cumplir.

El punto sexto de la moción, que propone una ley de seguridad, creo que todos somos conscientes de la bondad de la misma, por ello estoy convencido de contar, como no puede ser de otra forma, con el apoyo de los grupos parlamentarios que dan soporte al Govern de las Islas Baleares para aprobar esta moción.

Y por último, con mucho gusto recojo el guante que me brindó en su última intervención la consellera, en el debate de interpelación, y con espíritu humilde, casi franciscano, y a la vez que con ánimo de mejorar la gestión pública, le manifiesto que ni la interpelación que pusimos el día 9 de diciembre, ni la moción que se deriva y que estamos debatiendo hoy, han estado dirigidas a crear alarmismo en la población ni a hacer uso demagógico de una actuación que considero que no fue afortunada, al contrario, estoy aquí, en nombre de mi grupo parlamentario, para en lo posible contribuir, en la línea de mejora de los servicios que nuestro govern presta a los ciudadanos de las Islas Baleares.

Muchísimas gracias por su apoyo.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Per fixar posicions, per part del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Molt breument, evidentment no em correspon a mi entrar sobre el flux d'informació entre el Govern i el diputat Sr. Rodríguez, evidentment que és una qüestió que deix absolutament al marge de la meua intervenció, com no pot ser d'una altra manera. M'he de limitar al contingut de la seva moció i li he d'anunciar el vot desfavorable d'Unió Mallorquina a la seva moció, perquè és evident que, com vostè mateix ha dit, la seva moció és una crítica a una actuació que vostè considera desafortunada, opinió aquesta que no compartim. I no la compartim perquè entenem que el que va succeir és un incident menor, el que va succeir dia 25 d'octubre del 2008 és un incident menor; que la conselleria va prendre les mesures adequades per combatre aquest incident que es va produir i que, no només això, no només es va actuar en el moment adequadament, sinó que, posteriorment, per la informació que ens ha facilitat la conselleria, s'han fet les reunions pertinents d'anàlisi i balanç de l'actuació de les empreses i de fet s'ha proposat un procediment operatiu per a situacions com la que es va produir aquest dia 25 d'octubre. Per tant, es va actuar en el moment i posteriorment s'ha mirat de posar damunt la taula un procediment operatiu per a encara millorar més l'actuació desenvolupada.

Entenc de la seva intervenció, Sr. Rodríguez, que aquí hi ha com a un dubte interpretatiu i aquest dubte interpretatiu és que vostè considera que el que diu el pla, quan diu que, com a conseqüència d'un accident, el continent ha patit desperfectes i hi ha fuga o vessament de contingut, aquest supòsit implica que, efectivament, vostè diu, s'hauria d'haver posat en funcionament aquest Pla especial de transport de mercaderies perilloses. Entenc que la conselleria considera que no hi ha un accident aquí, perquè clar, si és transport, la interpretació que es fa des de la conselleria és que hi ha d'haver un accident en el transport i aquí no hi havia cap transport, per això no hi havia accident. Bé, això és el dubte que ens genera tota la seva intervenció.

Nosaltres evidentment hem de tancar files amb la interpretació d'aquest supòsit que fa la conselleria i li donam versemblança, perquè és evident que no hi havia cap transport de mercaderies perilloses, no hi havia cap transport, i des d'aquest punt de vista ens pareix lògica i coherent la interpretació de la conselleria.

Per tant, tot i que evidentment la conselleria pugui sempre, tot és susceptible de millorar, i pugui, per tant, establir protocols i procediments de millora per a situacions com la que es va produir, consideram que no té sentit la seva moció perquè entenem que no hi ha transport i per tant no té sentit que es posàs en marxa aquest pla especial de transport de mercaderies perilloses. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Rodríguez, avui crec que ens du una proposta peculiar, com a mínim en la seva redacció, el Sr. Rodríguez, d'entrada, perquè tres dels sis punts que ens du a aprovar miren de constatar el que diu un text jurídic i el reproduceix o ve a dir que el Parlament de les Illes Balears digui que una llei o que una norma diu el que diu. Afortunadament no ha cercat una llei de 300 o 400 o 500 articles, perquè si ens dedicàssim a constatar el que diu cadascun dels seus paràgrafs faríem una feina un poc estranya, jo diria que improcedent a nivell parlamentari, i com a mínim un punt estrambòtic.

Jo sí que em vull solidaritzar i lamentar si no li han traslladat una informació d'una pregunta parlamentària, conec el cas, no el seu cas, conec la impotència que un sent quan un govern no li contesta absolutament res i quan li contesta molt tard li diu ho pot venir a mirar aquí o ja vostè ja ho hauria de saber, i per tant, si realment és així, jo no ho conec, demanaria que efectivament li traslladin la informació i que no es tinguin les tècniques que es tenien a l'anterior legislatura i d'altres, com les que jo he viscut en aquest parlament on no hi havia prou sensibilitat per la tasca que du a terme l'oposició.

Això no obstant, ja li dic, crec que constatar el que diu un article no ens pareix una fórmula raonable.

On volen anar aquests tres primers punts. Se suposa que estam creant una major, això és el supòsit legal, per a després arribar a una menor que són els fets de dia 25 d'octubre de l'any 2008, i és aquí on nosaltres pensam que hi ha una falca lògica dins aquesta seqüència, perquè més enllà de l'explicació que va donar la consellera i va explicar quina era la situació, hi ha un punt d'aquest sil·logisme que, com deia el Sr. Melià, ens falla, i és que aquest fuel, aquest transport no forma part d'aquests articles que se'ns esmenten del pla especial. El fuel és una mercaderia en la qual s'ha de tenir una cura evidentment, hi ha uns protocols dins l'actuació que s'han de dur a terme, però no està dins l'ADR, no està per tant dins el catàleg de mercaderies perilloses, no està dins el protocol, no està dins l'objecte del pla al qual fan referència els tres punts primers.

De totes maneres, al punt cinquè, quan ja ens apunta que per ventura caldria la revisió de plans, jo crec que aquí sí que podríem dur a una reflexió, perquè és cert que sigui quin sigui el nivell de tractament que hagin de tenir aquestes matèries, hi ha d'haver una tasca coordinada, responsable, ràpida, que amb les explicacions que va donar la consellera nosaltres pensam que en aquell cas concret es varen produir, però que, en general, el punt cinquè ja surt un poc de la seqüència i ens convida a reflexionar-hi.

Crec que això ho ha de fer la conselleria d'una manera sistemàtica, hi un element de dinàmica dins la regulació de les emergències, però crec que tenim plans en aquests moments suficients i que ens sabia greu que, i n'hem de vetllar els responsables polítics, que, vist que tot l'èmfasi està posat en aquest fet de dia 25 d'octubre, aprovar qualsevol punt, aquest punt cinquè, de revisar o de fer una reflexió sobre els plans, es pogués interpretar precisament com a un retret o com a una conseqüència de la mala praxi de dia 25 d'octubre. Per tant, per deslligar aquests dos punts nosaltres no hi votarem a favor, però sí que és cert que, i jo crec que la conselleria i el govern ho tenen molt present, que és important posar sempre a punt tots els sistemes d'emergència i tots els protocols d'actuació, amb independència de si estan dins el marc estricte de mercaderies perilloses o estan dins altres protocols d'emergències.

Per últim, i dins aquesta reflexió, el punt sisè expressa més, arriba a la conclusió que caldria una llei d'ordenació del sistema de seguretat; és una qüestió de rang i de competència que en aquests moments nosaltres no hem notat a faltar, però sí que, a diferència del que apunta el Sr. Rodríguez, que pareix que tots els grups des de fa anys hem constatat la necessitat d'aquesta llei, tal vegada és una falta d'informació personal, però no n'era conscient que estigués dins aquest punt com a una cosa tan necessària, i en qualsevol cas nosaltres, evidentment, no ens hi negam. Creim que serà bo que, si de resultes de la revisió contínua dels plans s'arriba a la conclusió que caldria que hi hagués normes de rang legal per coordinar aquestes tasques i que ha de ser aquest el rang necessari per a una major eficiència del tractament de la resposta a les emergències, bo serà que hi hagi aquesta llei d'ordenació de la seguretat.

Com que en aquests punts nosaltres ara pensam que el més urgent i el més correcte és iniciar el tractament i la revisió dels plans que ja existeixen de coordinació en tots els seus àmbits, crec que en aquest moment no és oportú instar el Govern a redactar aquesta llei. Si de la pròpia reflexió del Govern davant aquestes actualitzacions duen a terme que sí que convendria una llei d'aquestes característiques, doncs, per part del nostre grup no hi tendrem inconvenient i estarem molt satisfets de compartir amb el Partit Popular aquesta iniciativa, perquè creim que amb la immensa majoria d'aquests temes de seguretat tots ens hi podem posar d'acord.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Alorda. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Costa té la paraula.

EL SR. COSTA I SERRA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Algun diputat ja ha dit que aquesta proposició era improcedent, jo, si ho transformàs en altres termes i hi hagués els tràmits que hi ha en altres jurisdiccions, li diria que no s'hauria d'admetre a tràmit, per diverses raons, i les miraré d'exposar. Però sí que estic d'acord amb una afirmació que s'ha fet per part del proponent i és que les normes no són inamovibles i el MERPEBAL ha de tenir un grau de flexibilització o de modificació com totes les normes, i aquesta és una afirmació que s'ha d'estar o no d'acord. Estam d'acord amb aquesta

afirmació, i de totes les experiències que hi hagi en matèria de seguretat o en matèria d'emergències evidentment han de servir per anar enriquint el cos normatiu que té una comunitat autònoma, també hi estam d'acord.

Per tant considerariem que seria una actitud no bona, seria una actitud dolenta, el fet que vagin passant diferents successos i se sigui indiferent i no s'enriqueixi la norma. Em consta que en aquests moments, de qualsevol experiència que hi ha hagut però d'aquesta també, s'està mirant de fer un esforç per recollir normativament i per millorar el que ha suposat aquest succés dins el cos normatiu, i per tant jo crec que això és el més important i crec que el més important per traslladar al Govern, siguem grups que donam suport o no al Govern, que d'aquesta experiència que ha succeït -perquè hem vist que aquí hi havia un debat normatiu- idò que serveix per millorar l'àmbit del MERPEBAL. Però també m'agradaria puntualitzar que no hem de veure que si l'activació del MERPEBAL es produeix o no, és o es fa o no es fa res; no, passam d'una actuació específica a una actuació genèrica que es fa dins l'àmbit dels centres d'emergència en coordinació amb totes les administracions competents en aquesta matèria.

Per tant si la seva intenció és no crear alarmisme, que no dubti que m'ho crec, és a dir, que vostès no volen crear alarmisme, crec que s'ha de transmetre una qüestió clara, és a dir, que hi ha hagut una actuació per part de totes les institucions competents i que es va actuar, i que d'aquesta experiència veurem si s'ha d'incloure un element específic amb actuació dins l'àmbit de l'emergència.

Aquesta és una mica la reflexió seriosa que des de la humilitat també m'atrevesc a fer cap al Govern i cap al grup que ho ha proposat, però sí que li diré, i supòs que a vostès també els consta, és a dir, una de les qüestions que se va debatre en la interpel·lació i que jo no la voldria deixar passar de puntetes, per mor que evidentment el grup proponent, com no pot ser d'altra manera, és més, és la seva funció en aquest parlament la fiscalització i el control al Govern, però vull posar de manifest el que consider que va ser un error per part del grup de l'oposició, que és que de tant de repetir-ho no voldria que quedàs aquí assentat com *ex cathedra*, és a dir, que jo supòs que tothom es quedarà amb la cançó que això era un element perillós, i això ho ha repetit tantes vegades que ja no es discuteix. Idò no, no és mercaderia perillosa. I clar, podria quedar amb el debat entre els portaveus que donen suport o no al Govern, però així com vostè ha volgut marcar l'àmbit normatiu, jo també li vull esmentar d'una forma clara el que diu la Direcció General de Transports del Govern d'Espanya al respecte: "*Por todo lo anterior el fuel no se puede considerar mercancía peligrosa, y por tanto no tiene...*", tal, i posa una sèrie de preceptes. Per tant si ens hem de remetre als que tenen competències, als que marquen d'això, ho tornaré a repetir: "*El fuel no se considera mercancía peligrosa*". Per tant aprenuem de les experiències, però vostè ha partit d'una premissa que ha pretès que, de tant repetir-la, ens la creguem, i no és *mercancía peligrosa*.

Per tant, només -i amb això vull acabar- els cossos normatius han de ser flexibles. Crec que el Govern, d'aquesta experiència i de totes les que es produeixin, s'han de produir les modificacions que s'hagin de fer o les millores, i el Grup Popular ens ha dut a un debat segurament no intencionadament però que ha creat un alarmisme, amb 50 a 100 litres, d'un material no considerat matèria perillosa, i això és el que ha succeït.

I també li voldria dir, com vostè coneix perfectament, que aqueixos successos tenen unes actuacions, uns protocols per uns funcionaris que vostè coneix perfectament, i que han actuat en base a uns elements normatius que tenien allí; vull dir que no era que la consellera anàs decidint com s'havia d'actuar. Per tant crec que, i com així ens consta, donar en aquest sentit el suport al Govern d'anar millorant tots els elements perquè no es pugui produir cap element d'intranquil·litat cap a la població, i continuant donant aquest element de seguretat i de confiança que les experiències que es produeixen serveixin per millorar les normes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Vol fer ús de la paraula el grup proposant? Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, yo creo que primero de todo he de agradecer el tono de las tres intervenciones que ha habido, muy distintas de las que hubo en la interpelación, diferentes, distintas.

Yo vine aquí el día 9 de diciembre a pedir explicaciones al Gobierno sobre una actuación que hubo, y evidentemente si por el Gobierno se hubiese reconocido que no se había actuado todo lo correcto que se podría, pues posiblemente no hubiéramos puesto ni moción derivada de la interpelación, pero se negó la mayor, y yo estoy contento porque estoy seguro que la interpelación y la moción servirán para que no vuelva a producirse un caso como éste, estoy seguro que a partir de este accidente se ha reflexionado y se ha dictado normativa complementaria para que esto no vuelva a ocurrir. De hecho hace 15 días hubo un derrame de gasoil también en el *llit* de la Riera y sí que se activó un plan de emergencias, sí que se activó un plan de emergencias. Por lo tanto el Plan de emergencias se tiene que activar cuando lo dice la normativa que está en vigor.

Pero al Sr. Costa le voy a decir otra cosa más que también conocerá perfectamente. Si el fuel-oil no es mercadería peligrosa, que no lo es, pero sí que es contaminante, y el plan dice que cuando se contamina el medio ambiente se tiene que actuar y se tiene que activar el Plan 1 del MERPEBAL, ¿qué era el chapapote? ¿A qué fuimos a Galicia a retirar nosotros allí?. ¿qué era aquello? Fuel-oil, fuel-oil, y fueron todos a hacerse la foto allí, ¿o no se acuerda usted, con unos uniformes blancos, inmaculados, perfectos, haciéndose la foto del chapapote? Pues es lo mismo que se derramó en el polígono de Son Castelló, es lo mismo que contaminó Ca na Bàrbara, es lo mismo: fuel-oil.

Sr. Melià, hay dos cuestiones importantísimas. Aquí los productos energéticos nos los traen en barco, y muchos de ellos se conectan en el muelle a la red; la conexión entre el barco y la red, ¿no es transporte eso?, ¿no es transporte? Si se rompe el conducto que une el barco con la red y se vierte al mar o al muelle el líquido, ¿eso no es transporte?, ¿eso qué es? Eso es lo que estamos diciendo nosotros.

Y la moción viene, señoras y señores diputados, a reflejar la incongruencia de que mientras la conselleria dice que no pasó nada, yo lo he dicho en los artículos de este decreto que cubre lo que yo pensaba que era y que es mientras no se modifique. Pero es que ustedes podrán votar en contra de esto, miren, inclusive les admito que me digan "no, esto es un decreto que se hizo en la era del gobierno Matas y no nos gusta, vamos a votar en contra". Bueno, voten en contra, pero aquí hay algo más grave, que es la propuesta número 6. El pleno de este parlamento, en sesión celebrada el día 8 de noviembre de 2007, en el debate del estado de la comunidad del año 2007, a propuesta del Grupo Socialista se aprobó un punto para (...) del Gobierno, que lo ha incumplido, noviembre de 2007, tenía que hacerlo en seis meses y no lo ha hecho todavía, que dice así: "*El Parlament de les Illes Balears constata la necessitat de fer una llei d'ordenació del sistema de seguretat que doni coherència als diferents cossos policials, Protecció Civil i Servei d'Emergències, que assegurí una prestació equivalent per al conjunt del territori i dels ciutadans de la nostra comunitat autònoma*". Si ustedes se toman la molestia, lean el punto número 6 y verán que es lo que dice; ¿y también van a votar en contra? A parte de incumplirla, ¿ahora votarán en contra de lo que aprobó el pleno de esta cámara a su propuesta?

Yo, señoras y señores diputados, no tengo nada más que decir. Quedan ustedes fotografiados. Éste es el reflejo de su coherencia y éste ha sido el reflejo de su estudio de las propuestas que hace el Partido Popular.

Sra. Presidenta, muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez.

(*Alguns aplaudiments*)

Procedirem ara a la votació. Passam a votar i..., ens preparam per votar i votam.

Resultats de la votació: sí, 28; no, 29; cap abstenció. Per tant queda rebutjada la moció.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 29/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a manteniment a Menorca de l'empresa El Caserío.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 13318/09, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a manteniment de la fàbrica El Caserío a Menorca.

I passam al quart punt de l'ordre del dia, que correspon a les proposicions no de llei número 2909, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i la 13318/08, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Les dues són relacionades amb el tema de Menorca i de l'empresa El Caserío. Atès que ambdues iniciatives tracten del mateix tema, es debatran conjuntament.

En primer lloc intervindrà el Grup Parlamentari Popular i el Sr. Tadeo té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, lamentablement avui hem de defensar una cosa, una proposició no de llei, que probablement no voldríem haver de fer -supòs que açò és una cosa que pensam tots els grups parlamentaris-, una proposició no de llei consistent a demanar la permanència d'una empresa emblemàtica a Menorca, Kraft El Caserío; demanar a través d'una proposició no de llei, que també demana el Partit Socialista amb la seva -són molt semblants-, demanar que, el que és la producció d'aquesta fàbrica i el que és la marca, quedin a Menorca.

Sense cap dubte tots els grups polítics, igual que la ciutadania de Menorca, estan sensibilitzats amb aquesta situació, per la repercussió econòmica i social que el tancament d'aquesta empresa tindria sobre Menorca. Des que l'any 1992 El Caserío Kraft, perdó, El Caserío, va ser adquirit per la multinacional Kraft, sempre sobre Menorca hem tingut l'amenaça que la fàbrica es tanqui o que la seva producció es traslladi fora de l'illa de Menorca. Açò és una cosa que els menorquins no podem permetre i que tots junts hem de fer tot el possible, conjuntament com ens demanen els treballadors, conjuntament com demanen els treballadors i els sectors implicats, entre ells el camp, perquè açò no passi, perquè la producció d'aquesta empresa i la seva marca fer tots els possibles perquè quedin a Menorca.

De dur-se a terme el que va comunicar el passat dia 11 de desembre la multinacional Kraft, el tancament de la fàbrica, tindríem unes conseqüències econòmiques i socials molt greus per a la nostra illa, per a la nostra economia. Significaria una gran pèrdua per al sector primari industrial menorquí. Com sempre deim que la millor política social és la creació de llocs de feina, i en aquest cas concret la millor política social és conservar els aproximadament 180 llocs de feina directes que hi ha referent al que és la fàbrica, més tots aquells derivats de les finques que subministren la seva producció de quallada, i tots aquells també derivats d'empreses que fan feina directament o indirecta per l'empresa Kraft, per El Caserío.

Està clar que es necessita una actuació decidida, coordinada y sense demores dels governs insular, autonòmic i central per garantir el manteniment de les referides activitats industrials i agràries tan transcendents per al manteniment de l'activitat econòmica i l'ocupació en l'agricultura i la indústria a l'illa de Menorca. No tenim cap dubte des del Partit Popular, des de la nostra formació política com a partit i com a grup parlamentari, que en aquests moments s'han donat totes les passes, probablement les adequades, per tal d'intentar que la producció i la marca quedin a Menorca. Hem de continuar així i sempre que sigui així els governs de les tres institucions, de totes les institucions implicades, ens tendran al seu costat. Açò és el que volen els sectors de Menorca i és el que volen els treballadors. La nostra responsabilitat com a formació política és estar amb els sectors implicats que es poden veure clarament perjudicats i amb els treballadors de l'empresa. Açò demostra la unió, i amb aquesta unió, que és el que ens demanen, hem d'aconseguir -ho torn repetir- que aquesta empresa emblemàtica no surti de Menorca.

Després de la darrera reunió que va tenir el comitè d'empresa amb la direcció a Zuric, va donar un titular descoratjador, que era el titular que va ser el passat dia 31 de gener: "*Kraft mantiene que debe sacrificar la planta de Maó*". Per tant és el moment de la implicació decidida i contundent del Govern de fer front a aquesta situació conjuntament amb els sectors implicats i amb els treballadors, però d'una manera decidida, donant la passa endavant perquè açò no es produeixi. El comitè d'empresa el passat dia 16 de gener, a través dels mitjans de comunicació, va demanar una major implicació dels governs implicats en defensa d'El Caserío: "*Esperamos que los políticos pongan toda la carne en el asador, y entre todos busquemos soluciones alternativas al cierre*", van ser les paraules textuais d'una representant del comitè d'empresa.

Ahir hi va haver una altra reunió amb el Govern central, i avui surten unes declaracions de la Sra. Barceló, la consellera, que diuen: "*El mensaje que trasladamos ahora es que todas las administraciones estamos dispuestas a negociar con la empresa, pero sólo la continuidad de la producción en Menorca, nunca su marcha*". Mentre això sigui així sempre ens tindrà..., el Partit Popular sempre estarà al costat del Govern donant suport a aquest principal i únic objectiu que hem de tenir ara en aquests moments, però ho hem de fer amb contundència, ho hem de fer no amb paraules sinó anant amb passes decidides i aconseguir al final, a través de la principal institució que hi ha, del principal govern que hi ha a les Illes Balears, que no és altre que el Govern balear, aconseguir aquest objectiu que tots els menorquins volem i desitjam.

Al respecte també demanarem compareixences en seu parlamentària del Govern per tal de poder estar informats de les negociacions i tenir un seguiment. En aquest sentit hem presentat aquesta proposició no de llei, que és molt semblant a la que també presenta el Grup Parlamentari Socialista, i en un primer punt demanam, millor dit "el Parlament de les Illes Balears constata que el tancament de la fàbrica d'El Caserío de Maó ocasionaria un greu perjudici econòmic i social per a Menorca amb el comportament..., si es comportés aproximadament la pèrdua de 180 llocs de feina, el cessament de l'activitat industrial i d'altres empreses auxiliars, així com el previsible tancament d'explotacions agràries". En un segon punt, com és lògic, demanam la implicació de les

administracions, concretament instar el Govern de les Illes Balears, en les seves competències en matèria d'indústria i treball, a intervenir amb tots els mitjans i recursos legals al seu abast i coordinat amb les administracions central i insular, amb l'objectiu d'assolir el manteniment a Menorca de l'ocupació i de les activitats industrials i agràries auxiliars de la planta de Maó i, per tant, evitar l'anunciat, i pel que sembla ja programat, tancament de les activitats de la marca El Caserío a Menorca. I un tercer punt, "el Parlament de les Illes Balears manifesta el seu total suport i defensa als treballadors de la fàbrica de Maó El Caserío, així com a les empreses auxiliars i explotacions agràries que es veurien afectades".

En definitiva és una proposició no de llei encaminada a aconseguir el que tots desitjam, i la força del Govern balear que té per ajudar els treballadors i les empreses dels sectors implicats en aquest cas creim que és summament important, i no ha de ser tan sols amb paraules sinó també amb fets, estar al costat dels treballadors i al costat del sector.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident segon substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors diputats, senyores diputades. La nostra proposició no de llei sobre el manteniment de la fàbrica El Caserío a Menorca va ser presentada dia 22 de desembre del 2008 i va ser signada únicament pel Grup Socialista per una qüestió de procediment atès que en realitat l'avalava també el Grup PSM-Verds de Menorca. Posteriorment, com s'ha dit aquí, dia 12 de gener del 2009 el Grup Popular en va presentar una altra en el mateix sentit, de manera que resulta molt oportú aquest debat conjunt de les dues propostes, cosa que des d'aquí agraïm a la Mesa del Parlament.

Diran que, en un moment de crisi econòmica i financera a nivell mundial com el que passam, el tancament d'empreses és el pa nostre de cada dia i no es debaten cada un d'aquests expedients en aquest parlament. És cert, però el problema que volem debatre aquí no és el tancament d'una fàbrica per problemes econòmics o de viabilitat, no és el cas d'El Caserío. El Caserío significa el tancament d'una empresa viable actualment per una estratègia d'empresa, Kraft Foods fa molts d'anys que amenaça amb el tancament, ja ho feia en èpoques de vaques grosses. Pràcticament va començar a córrer el rumor poc després de la seva compra per aquesta multinacional l'any 1992, com ja ha dit el representant del Partit Popular. D'açò és del que volem parlar aquí, de l'especulació empresarial, de la compra de marques importants per després deslocalitzar la producció, de la compra d'unes marques que han esdevingut importants gràcies als nostres empresaris, però també gràcies al nostres treballadors que han contribuït a l'expansió de l'empresa i gràcies als bons productes de les nostres illes i, en el nostre cas, gràcies a la llet de Menorca i als seus productors, les finques agràries.

Una altra qüestió a posar damunt la taula és fins a quin punt aquestes empreses que entre tots hem ajudat a pujar, que han rebut importants subvencions de les administracions, que estan tan arrelades a una població i que quan se'n parla es produeix immediatament una imatge de la nostra terra poden desaparèixer de les nostres illes sense que tot açò es tenguí en compte, hem d'apel·lar a la seva responsabilitat amb aquest valor empresarial afegit.

Amb tot açò vull dir que a vegades el patrimoni d'un poble, aquell que sosté la nostra identitat, no és únicament el que ens van deixar avantpassats molt llunyans. Molts emprenedors de Menorca van posar les bases d'allò que s'ha definit com la via menorquina de creixement, la conseqüència de la qual va ser que el creixement econòmic produït durant la segona meitat del segle XX es fonamentés en l'equilibri entre els sectors econòmics primari, secundari i terciari o, el que és el mateix, aquell desenvolupament econòmic que portava com a conseqüència el manteniment d'un equilibri tan social com territorial.

Un exemple d'aquells emprenedors el tenim l'any 1931 quan el Sr. Pedro Montañés va crear la primera empresa de formatge fos a Menorca, gràcies també a la idea de la mecànica de la fabricació del Sr. Orfila i Pons i de la tècnica química del Sr. Joan Mir. L'any 1944 es creà Industrial Quesera Menorquina, que serà la que fabricarà el famós *quesito* El Caserío. Els anys 60 i 70 -tal com hem dit- són precisament aquells anys en què es desenvolupa la via menorquina de creixement en la qual aquesta indústria va tenir molt a veure perquè no només donava feina als menorquins, com també ho feien moltes altres petites empreses de sabates, de bijuteria o de gelats -no podem oblidar La Menorquina-, sinó que també sostenia el nostre sector primari, la nostra agricultura. Tot aquest món té un moment d'inflexió els anys 90 coincidint amb una altra important crisi econòmica mundial i nacional com recordaran i en el nostre cas en concret perquè molts dels diners que s'havien guanyat a la indústria no es tornaven a reinvertir en aquest sector, sinó que van passar directament al turisme.

L'any 1992, moment en què El Caserío està plenament consolidat com a marca nacional, però també amb un ampli mercat de caire internacional, és venut a la multinacional Kraft Foods. A partir d'aquest moment tot han estat incerteses, exigències de fortes inversions i pujades del cost de producció de les explotacions agràries que veien, per altra banda, com es baixaven els preus de manera unilateral del producte que lliuraven a la fàbrica i tot açò unit a rumors desestabilitzadors de possibles tancaments cada any. Fa cinc anys eren 127 explotacions les que treballaven per El Caserío, fins arribar a finals del 2008 en què l'esmentada empresa anuncia el tancament de la planta de Maó per emportar-se la producció a la de Bèlgica; ara són 22 les explotacions que lliura la seva producció a Kraft. Des de l'any 1931 a ara han passat gairebé 80 anys d'història a l'illa de Menorca, són tres generacions de maonesos, de menorquins que han conviscut amb aquesta marca.

Mirin, senyores i senyors diputats, és cert que aquesta crisi econòmica i financera globalitzada afecta greument el nostre model econòmic. Aquest model que els menorquins ens resistim a perdre, aquesta via menorquina del creixement que hem intentat refermar també darrerament a partir de la declaració de Menorca Reserva de la Biosfera i del PTI. Aquesta crisi afecta la construcció i el turisme, sí, però també la nostra indústria, sector molt fràgil des de fa ja massa anys. A Menorca han tancat aquest any cinc fàbriques de calçat, açò afecta 108 treballadors segons hem pogut llegir a la premsa. La bijuteria ja ha patit prou aquests darrers anys a causa d'importacions orientals.

“Ai! la crisi. Travessam un temps dolent que ja no és aguantador si no té el pobre un racó es veurà molt malament i ha de plorar amargament per la seva situació. S’han fet moltes reunions dels savis millors que hi ha, ells han estudiat per salvar la indústria que va a fons, perdria molts de milions, no la poguessin atresorar”, aquests fragments de glosses no són meus, estan reproduïdes de *La crisi dels sabaters de l'any 1906*, de Josep Reixac Mora i que va reproduir en el llibre Josep Maria Quintana *Menorca segle XX, de la monarquia a la república*, publicat l'any 1976 que a la vegada la reproduïx del *Diari Menorca* de dia 13 de desembre del 1973, vull dir que açò és una història que per desgràcia i com s’ha dit moltes vegades estam condemnats a repetir.

Per què, idò, la societat menorquina s’ha mobilitzat tant ara amb el cas d’El Caserío, a part de l’empenta del seu comitè d’empresa, que és molta? Idò, en primer lloc perquè es té la percepció -no m’atreveixo a dir la seguretat perquè no som tècnica en la matèria- que el tancament d’El Caserío no és a causa de problemes empresarials, sinó a causa d’estratègies empresarials, ara interessa més fabricar galetes que formatge, i també per l’especulació. En segon lloc perquè forma part -com he dit- dels paisatge, del nostre paisatge tan real com imaginari, forma part ja de les nostres senyes d’identitat. La marca comercial El Caserío que Kraft Foods no té cap intenció per ara de vendre juntament amb la fàbrica no és únicament de titularitat de la multinacional Kraft. Si es fixen la marca està formada per les lletres en vermell El Caserío que encerclen per la part superior una mena de finestra d’ull de bou a través de la qual es pot veure una típica casa de (...) menorquí, blanca, de teulades vermelles a doble aigua en un paisatge de suaus turons cultivats i açò, senyors i senyores diputades representa tan com ho poden fer les taules prehistòriques, la Naveta dels Tudons, el Gin Xoriguer o les festes amb cavalls. Aquesta marca, aquesta indústria no és únicament de Kraft ni ho era tampoc abans de la família propietària perquè, com deia el document de posicionament sobre aquest afer del Consell Insular de Menorca de 15 de desembre del 2008 -és a dir quatre dies després de conèixer l’anunci del tancament-, aquesta marca s’ha sustentat en l’esforç i el treball de molts i molts menorquins i menorquines, perquè en l’expansió d’aquesta marca també hi han contribuït els seus treballadors i també els gestors de les explotacions agràries.

En definitiva, El Caserío és un poc de tots els menorquins, és de les Illes Balears, forma part ja del nostre patrimoni.

Tot i açò, som conscients dels treball que es fa des de les institucions per al manteniment de la planta i de la marca. El consell insular, l’Ajuntament de Maó, diverses conselleries del Govern de les Illes Balears, com la de Treball, la d’Agricultura, la de Comerç i Indústria, treball que com a menorquina agraesc. Avui mateix també hem sabut la postura del ministeri que posarà problemes al tancament si no es demostra que realment és inviable el seu manteniment, però, per què pensam que també el Parlament de les Illes Balears s’ha de definir sobre aquest tema? Pensam que el Parlament també s’ha d’involucrar en aquest tema perquè aquí estam representades totes les forces polítiques, perquè no només afecta una illa, aquest problema de deslocalització pot afectar totes les illes.

Atès açò i amb el convenciment que totes les forces polítiques d’aquest parlament estalonaran aquesta proposta demanam per tant el vot favorable per a aquestes proposicions no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

(*Alguns aplaudiments*)

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, des del nostre grup, des l’Eivissa pel Canvi, expressam la nostra coincidència amb les exposicions de motius i amb les propostes de les dues iniciatives i anunciam el nostre vol favorable. Després del que s’ha dit per part de la Sra. Rita, per part del Sr. Tadeo no és que nosaltres puguem dir moltes més coses. Tal vegada sí que puguem fer una reflexió des d’una visió un poc més allunyada, geogràficament, però no per això menys solidària i compromesa.

Segurament serem els únics no menorquins que parlarem en aquest debat, però sempre he reivindicat la condició de balear, de diputada balear, i en aquesta ocasions si és el cas cobra més sentit. Compartim que es fa tot allò possible per evitar el tancament de la fàbrica El Caserío, que s’ha de continuar fent i que s’ha de fer per múltiples raons, perquè dóna feina com s’ha dit a 180 persones -però també són famílies- de feina directa, però també a 450 de feina indirecta, alguns càlculs eleven fins i tot a 3.000 els possibles llocs de feina indirectes; perquè representa -segons hem pogut saber- el 8% del PIB de l’economia menorquina; perquè absorbeix el 20% de la producció lletera de l’illa; perquè suposaria pèrdues econòmiques per un valor calculat en 12 milions d’euros. Hem pogut llegir que representants sindicals arriben a identificar el tancament de la fàbrica amb la mort de l’illa i també algú arriba a dir que suposa el fi d’un estil de vida.

Aquestes dades -pensam- són raons de pes per lluitar perquè aquesta fàbrica no tanqui i perquè aquesta marca no se'n vagi de l'illa de Menorca, però pensam que també hi ha altres arguments que reforcen l'obligació política d'evitar aquest procés. En primer lloc -i ho ha assenyalat la Sra. Rita-, l'estructura econòmica de Menorca que des d'Eivissa sovint la miram amb una certa enveja, perquè es basa en una diversificació sectorial, amb un pes relativament important dels seus sectors agrari i industrial. Una estructura econòmica d'aquest tipus no es pot permetre el luxe de perdre una empresa d'aquesta importància. En segon lloc, perquè és cert que estem en una conjuntura de crisi generalitzada, però resulta que aquesta empresa no està en crisi, des dels sindicats s'esmenta la recent contractació de fins a trenta eventuals i s'indica que la fàbrica -cito textualment- "no ha deixat de donar beneficis i l'índex de producció no ha deixat de créixer anualment". El compte de resultats del darrer any parla per si mateix, l'increment dels beneficis el 2008 ha estat del 36%, podríem per tant estar davant un exemple d'aprofitament de la conjuntura per fer reajustaments empresarials i deslocalitzacions que no poden ser en cap cas atribuïbles al context econòmic.

En tercer lloc, perquè aquesta fàbrica ha estat rebent ajudes oficials, del Govern i del consell, de les quals es deriva -i crec que és important dir-ho- una responsabilitat social i econòmica evident cap a l'illa. Cal recordar -ho ha fet també algun dels intervinents anteriors- que quan Kraft va comprar la fàbrica l'any 92, ho feia, o al menys així es recollia als mitjans de comunicació, amb la condició de mantenir la fàbrica a l'illa i els compromisos anteriors d'adquirir els formatges artesanals menorquins per al seu processament. No puc deixar d'esmentar també que llavors, l'any 92, a El Caserío treballaven 320 treballadors i que tenia un contracte de producció en exclusiva amb més 300 explotacions ramaderes de Menorca. Crec que aquest procés mereixeria també una reflexió política més profunda que probablement no és ara el moment de fer-la.

Davant aquest panorama pensam per tant que hi ha un motiu fonamental per a l'optimisme. Des de l'anunci de tancament fet per Kraft Foods a principis de desembre s'ha plantejat una unitat d'acció que inclou els agent socials, tots els partits polítics, les principals institucions insulars, ajuntaments i consell insular, les autonòmiques, Govern balear i avui el Parlament, i també el Govern central. Aquesta unitat d'acció ha estat dirigida a un objectiu comú: el manteniment de la fàbrica d'El Caserío i de la seva marca a Menorca.

Des d'Eivissa pel Canvi, per tant, volem en primer lloc mostrar la nostra solidaritat amb els treballadors afectats i amb les treballadores afectades i volem donar suport a aquesta causa votant a favor d'aquestes dues iniciatives parlamentàries.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Pel BLOC té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vull començar la meua intervenció anunciant sense cap més preàmbul el vot favorable del nostre grup parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds a tots els punts de les dues proposicions no de llei que avui debatem, la presentada pel Grup Socialista amb el nostre suport i la presentada pel Grup Popular.

Coincidim absolutament en allò que ens proposen, no és estrany que sigui així tenint en compte que el plenari del Consell Insular de Menorca ja va aprovar per unanimitat el 15 de desembre una moció que va clarament en la mateixa línia i sens dubte allò que votam en el consell insular on formam part de l'equip de govern ho referendam sens dubte naturalment aquí, al Parlament de les Illes Balears.

Em permetran però que sense ser exhaustiu m'estengui un poc més. Què votem?, em demanaria en primer lloc, què és el que votam avui aquí? En primer lloc, votam una constatació. Constatam que el tancament de l'empresa El Caserío suposaria un impacte molt gros sobre l'economia de Menorca. Ja s'han dit des d'aquesta tribuna algunes xifres, 180 llocs de treball directe, a més dels que es podrien perdre a les indústries auxiliars, dificultats per mantenir el funcionament de la vintena de llocs que subministren quallada, etc, però aquí no quedaria la cosa, la cosa no quedaria aquí, el sector del transport a Menorca també patiria les conseqüències, les quatre o cinc empreses -les majors empreses de transport- que avui transporten a la península els productes d'El Caserío reduirien forçosament el volum de mercaderies transportades, molts de camions -per posar un exemple pràctic- que entren productes a l'illa, després haurien de tornar de buit cap a la península i açò, és clar, encarriria molt els productes per als consumidors menorquins.

Així mateix, la reducció del transport podria suposar també com a conseqüència una reducció de les freqüències del transport marítim i dels vaixells que fan les rutes entre Menorca i la península o entre Menorca i Mallorca. En definitiva, una veritable bola de neu, un efecte que el consell insular ha quantificat -ja s'ha dit aquí- entorn als dotze milions d'euros i que sens dubte afectaria molt, moltíssim, sectors de l'economia menorquina, no diré que fins a la mort, però sí amb gravetat.

Bé, potser no he dit res de nou, però no importa, crec que és una cosa que s'ha de repetir totes les vegades que faci falta perquè no es pot permetre el tancament d'El Caserío, però si volem anar al fons de la qüestió cal que ens fem una pregunta més, cal que ens demanem: per quins motius la multinacional Kraft vol tancar El Caserío?, per manca de demanda dels seus productes?, no. Per la poca rendibilitat de la producció?, tampoc. Per la baixada de qualitat dels productes?, manco encara, i és que no hi ha motius purament econòmics per a aquesta decisió. Es vol tancar -i ho hem de dir clar- una fàbrica rendible i que genera beneficis per pur i dur interès d'una estratègia empresarial. Estic convençut -i crec que som molts que n'estam convençuts- que aquesta estratègia empresarial ve de lluny, que

des del començament de tot el procés, des del mateix moment que, ja fa anys, es va comprar la firma ja estava de qualque manera planificat. Alguns, bastants ja ho varen advertir. Es compra una marca competidora per després d'un temps prudencial tancar les fàbriques que la produeixen i quedar-se amb la marca a la vegada que s'ha eliminat un competidor del mercat.

Esper que en el nostre cas açò no acabi així i aquesta és la nostra tasca perquè en el procés hi ha alguns elements que s'han de tenir en compte. Kraft ha rebut ajuts públics, Kraft ha empès el sector agrícola subministrador a fer fortes inversions per reconvertir la producció de formatge en producció que quallada, ha provocat que els transportistes també invertissin en l'adquisició de vehicles específics de transport per als seus productes i per tant, Kraft té una responsabilitat social de la qual no pot defugir, no es pot permetre que per uns interessos d'estratègia empresarial es tanqui una empresa rendible deixant treballadors a l'atur i empresaris agrícoles i de transport amb un deute d'unes inversions que Kraft va propiciar i que encara no s'han saldat ni bon tros en la seva totalitat.

Llavors, crec que ara és el moment de passar al segon punt que avui debatem en aquesta sessió plenària: què podem fer des d'aquest Parlament, des de la societat, des de les institucions, què s'ha de fer? Les dues proposicions no de llei, tant la Popular com la Socialista fan una similar crida a les institucions perquè facin el possible per evitar aquest tancament, una crida que sens dubte ens hi afegim del tot sense cap reticència, però un parell de consideracions.

Avui instarem les institucions que facin allò que sortosament ja han començat a fer, ja estan fent; s'està fent en aquest moment, com a resposta a la decisió última de Kraft, però sense oblidar que, amb caràcter preventiu, també ja s'havia actuat, perquè, com molt bé s'ha dit aquí, fa molts anys que planeja damunt Menorca aquest possible tancament. Havia actuat i actua el Consell Insular de Menorca i havia actuat i actua el Govern de les Illes Balears; no hem d'oblidar que la creació en el seu moment de la societat Menorca Llet va suposar mitigar en molt l'excessiva dependència del camp de Menorca de Kraft. No hem d'oblidar tampoc que des de les reunions amb els comitès d'empresa a les sessions dels distints fòrums agraris, s'està teixint una xarxa de pressió per evitar el tancament, una xarxa que no només abasta Menorca sinó que contacta amb la solidaritat de les altres illes.

No hem d'oblidar tampoc que la quantificació de l'impacte econòmic és una arma fonamental per pressionar Kraft perquè reconsideri la seva decisió. No hem d'oblidar que tot el Consell Insular de Menorca està absolutament mobilitzat per fer front a aquesta amenaça. No hem d'oblidar tampoc que el Govern de les Illes Balears no ha parat, des de Treball, des de Comerç, des d'Agricultura, no ha parat per evitar que es faci efectiva la decisió de Kraft, són passes que s'han de fer i sortosament s'estan fent.

Però tampoc no hem de ser ingenus i menysvalorar el funcionament empresarial que en molts casos és consubstancial a les multinacionals. I en aquest sentit, el paper del Govern central és fonamental, perquè parlem d'una multinacional i parlem d'una empresa que té altres plantes a l'Estat espanyol que també estan sota amenaça, per això el paper del Govern central és cabdal. No vull dubtar i no dubt de la seva implicació, de fet avui mateix, ja s'ha dit aquí, la premsa menorquina dóna a conèixer que el Ministeri de Treball no autoritzarà l'expedient de regulació d'ocupació si no hi ha acord entre les parts i si no es demostra causa justificada, açò és evidentment una passa en la direcció correcta.

I és que a Madrid s'ha de comprendre, i sembla que per ara ho comprenen, esperem que segueixin així, que el tancament d'El Caserío tindria sobre Menorca un impacte més gros, un impacte major que el que podria tenir sobre Catalunya el tancament de la Seat per posar un exemple. És una qüestió d'escala i el Govern central ha d'actuar en conseqüència, amb fermesa, amb totes les eines al seu abast, amb tota la capacitat de pressió que tenguim i que li sigui possible. I jo crec que és un dret que els menorquins tenim, perquè ho necessitem i ens ho mereixem.

Poca cosa més, només voldria dir que aquesta situació també ens ha de fer aprendre qualque cosa, ens ha donat qualque lliçó; ha de servir, crec jo, perquè revisem alguns conceptes que poc a poc s'han anat instal·lant dins la nostra societat i que, al nostre entendre, són erronis en gran part i de vegades molt i molt perillosos. Crec que aquesta situació actual constata que sovint, molt sovint, el lliure mercat no aporta solucions sinó que és part del problema. I jo no vull que vegin en aquesta afirmació cap mena de radicalisme ni cap afirmació a favor d'una economia estatalitzada, és la simple constatació d'un fet, si només fiam del lliure mercat no tenim solucions, perquè hem de partir d'un fet que també s'ha dit aquí: El Caserío no és una empresa deficitària. I estic d'acord que cal millorar la competitivitat de Menorca, però Kraft no vol tancar El Caserío pel cost de transport, no el vol tancar per l'existència d'una regulació laboral, no el vol tancar pels impostos que ha de pagar, no el vol tancar per la manca de mà d'obra qualificada, són altres els motius; respon, com ja he dit i repetesc, a una estratègia a llarg termini d'eliminació dels competidors.

Però les empreses no han de tenir i no tenen les mans absolutament lliures, són subjectes d'una responsabilitat social que han d'assumir, no tot ha de ser, i açò és la lliçó que hauríem d'aprendre, no pot ser lliure mercat, hi ha regulacions, controls i legislació que complir.

En definitiva, i ja acab, vivim és cert una situació delicada per a Menorca, més delicada si la inserim dins aquesta situació de crisi econòmica que, per cert, no té res a veure amb el tancament de Kraft, a no ser que l'hagin aprofitada, tal vegada com a una eina de dissimulació. En definitiva, cal l'esforç de tots perquè aquesta decisió unilateral, injustificada, insolidària no es porti a la pràctica, en això estam.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Sr. Tadeo, té la paraula.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, i molt breument. Senzillament, per dir, primer de tot, que també donam suport, no sé si ho havia dit, a la proposició no de llei que presenta el Partit Socialista. I després dir que avui no és un dia de fer política amb aquest tema, Sr. Riudavets, la mateixa capacitat d'actuació que demana al Govern central també la pot demanar allà on el seu partit governa, que és en el consell insular i en el Govern balear, avui no és un dia de fer partidismes amb un tema, avui necessitam el suport de les quatre illes, avui podem demostrar amb aquest fet, amb la col·laboració de tothom i del Govern en bloc, podem demostrar que quatre illes fan un país.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies. Encara que seré molt breu, voldria aprofitar per agrair a totes les forces polítiques aquesta unanimitat amb el criteri i amb el discurs que hem tingut per un afer que les conseqüències també podrien ser tan greus per a l'illa de Menorca.

Després, en segon lloc, voldria encoratjar les institucions que coordinadament continuïn amb aquestes negociacions que fan des del primer moment que es va anunciar el tancament de la planta, tant per part del consell insular, com per part de l'ajuntament, com per part del Govern balear en totes les seves conselleries, i per part també de l'Estat.

I en tercer lloc també voldria insistir en la necessitat com he dit de vetllar per les nostres indústries. Jo crec que no ens hem de deixar llevar allò que pensam que és nostre, que hem de lluitar també per aquestes indústries cercant estratègies, tal com s'ha fet amb els productes més tradicionals o amb l'artesanía, perquè cada vegada que una indústria tanca es perd part de la nostra estructura de producció, que es veu abocada cada vegada més al monocultiu econòmic del turisme. Aquest sector té una gran importància a nivell econòmic, però també l'industrial. Hem de reivindicar aquells sectors que tenen una gran importància a nivell social, com és el nostre cas.

I ja, per finalitzar, voldria també unir-me a la unanimitat i demanam per tant el vot per assentiment de les dues proposicions no de llei, per donar aquesta imatge que volem donar avui aquí el Partit Popular i nosaltres, d'unitat política sobre aquest afer.

Moltes gràcies

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Un cop escoltades totes les intervencions, demanaria als portaveus si puc entendre aprovades per assentiment les dues proposicions. És així, senyors portaveus? Sí.

Doncs, en conseqüència, queden aprovades.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
